

Előfizetési ára:

Egész évre..... 6 —
Fél évre..... 3 —
Negyed évre..... 1.50

Hirdetéseket

felvesz a kiadóhivatal
IV. Kecskeméti-utca 5. sz.

A VENDÉGLŐS

MEGJELENIK
minden hó 1. és 15-én.

SZERKESZTŐSÉG
ÉS
KIADÓHIVATAL
IV. kerület.
Kecskeméti-utca 5.

A Szállodások, Vendéglősök, Kávésok, Pinczerek és Kávéssegédek Országos Nyugdíjintézete,
a Budapesti I—III. ker. Szállodások, Vendéglősök, Bor- és Sörmérők-Ipartársulata,
a Budapesti Kávés-Ipartársulat, a Budapesti Kávéházi Segéd-Egylet betegsegélyző-pénztárának
és a „Hungária-nagyszálloda” betegsegélyző-pénztárának

HIYATALOS KÖZLÖNYE.

Szállodások-, Vendéglősök- és Keresmarosok- ipartársulata: IV. kerület, Himző-utca 1. szám. Budapesti I—III. ker. Szállodások, Vendéglősök, Bor- és Sörmérők-ipartársulata: II. ker., Medve-utca, Fácán.	Kiadótlajdonos és felelős szerkesztő WAGNER JÓZSEF IV. Kecskeméti-utca 5. Bérmentlen leveleket nem fogadunk el. Kéziratokat nem adunk vissza.	»Budapesti Pinczer-Egylet« IV., rostély-utca 1. PAULITS JÓZSEF közvetítő-intézete IV. papnövelde-utca 3.
---	--	--

Az országos szövetség.

Nagyon értjük, ha Bokros Károly a nagyváradi országos kongresszuson panaszkodott arról, hogy a vendéglősipar terén érezhető az egységes munkálkodásnak és jogvédelemnek hiánya. Ha a közös sors önmagában is vigasz, úgy vigasz gyanánt szolgálhat, hogy hazánkban, sajnos, minden ipari vagy egyenesen mondhatjuk minden társadalmi réteg hasonló helyzetben szenved. Mindenütt szervezetlenség, fejtelenség. Sehhol sincs egység, céltudatosság. Parlagon hever tehát a társadalmi erő, mely mellettsébb államokban nagy eredményeket ér el.

Ennek az állapotnak okai közismeretűek. Mi tudunk heveskedni, lángholni — ha lehet, a pillanat hevében nagyokat alkotni, de nincs még meg bennünk a szívósság, a kitartás, mely csak egyedül arathat sikereket, csak egyedül képes biztosítani azon cél elérését, mely egy társadalmi osztály értelmű, erkölcsi és anyagi emelkedése. Mi össze-
jövünk két-három évben egyszer-egyszer, néha évenként is, kidolgozunk szép határozati javaslatokat, lelkesedéssel elfogadjuk. De vége az összejövetelnek, vége a lelkesedésnek s nem őrít testet a javaslat, nem tesz valót, hogy úgy mondjuk, nem váltjuk fel a csengő eszméket a gyakorlati élet aprópénzére, nincs eljárásunknak gyakorlati fogantatja.

Lelkes férfiak akadnak, de nincs elég követőjük; van hadvezér, de nincs sereg. Volna a ki vezető, méltóni képes s erre hivatott is, de nincs a ki intézkedéseit végrehajtja.

Mindaz nem kedvezetleníthet el senkit. Sőt hiba, több: bűn volna, ha a megkezdett munkát abbahagynak. Elvégre is minden tevékenységnek a realis élet feltételeiből kell kiindulni. Azért mert ma nincsen meg mind-
ama feltétel, a mely szükséges; csak annál inkább sürgeti a nemes munkát. A közélet férfainak tudniok kell, hogy maról holnapra alkotni nem lehet. Pedig, ha nálunk annyi mérdő társadalmi munkát tapasztalhatunk, oka az, hogy nem lévén nyomban siker, azt abbahagyják. Ezt pedig sem a németek, sem az angolok nem teszik, hanem szívósan kitartanak, évek hosszú során át fáradság a kitűzött eszme megvalósításán.

E hazában nagy a vérmesség, a mit szabályozni kell. Nevelni lassan, fokozatosan a komoly, állhatatos munkára. Hogyha teljes siker nincs is, de a fejlődés megvan, ezt a vendéglősipar terén a rövid pár évre terjedő munka igazolja. E nem hosszú idő alatt is az osztálytudat, a kari önérték szépen emelkedett. Hisz jele ennek az is, hogy az országos szövetség eszméje is csak megérlelődött.

Az országos szövetségre égető szükség van különös két szempontból. Egyik főczél az osztályi jogos érdekeinek érvényre juttatása, a másik főczél, a mire mi különös súlyt helyezünk, az osztályi tagjai önértékének, osztálytudatának emelése. Utóbbit meg kell valósítani, hogy az előbbi elérhető legyen. Az osztálytudat megerősítése egyúttal a közös érdek felismerése, a miből a közös cél körül való munka önként következik.

Hazánkban az iparososztálynak, a vendéglőskarnak is szomorú vonása, hogy bizony nem duzzad az önértéktől. Lehagolt, kicsinyes, nem sokra tartja osztályának társadalmi jelentőségét, kicsinyli azon hatalmas erkölcsi és anyagi erőt, melylyel bir s mely szervezetsége esetén uralkodó volna. Nem követel, nem érvényesül, igyekezik, hanem kér, kunyerál s megelégszik a morzsákkal. Nem szervezkedik, nem tömörül, hanem szanaszét van, mint az oldott kőve, nincs tehát az osztálynak sulya sem önmaga, sem a társadalom, sem a hatóságok, sem a kormány előtt.

Bezzeg más volna a hatás és eredmény, ha mind e tényezők tudnák, hogy egy erős országos szövetség van, mely védőszirmái alatt tartja a magyar vendéglősök zömét. Érvényesül mindenképen, ez a főfeladat. De nem elég ezt egyszerűen kijelenteni, hanem valóvá kell tenni, és pedig a társadalmi munka minden ágazatában. Hogy csak egy példát hozzunk fel, a vendéglősosztály vajmi kevés erőt fejt ki, hogy a kereskedelmi és iparkamarában helyet nyerjen. Akad olyan kerület is, a hol bár fejlett vendéglősipar van, tekintélyes, művelt, arra való képviselő — s még sem tesznek semmit, hogy a törvényes érdekképviselésben érvényesüljön. Pedig ennek a vendéglősiparra való fontosságát, előnyeit esetem felelőleges.

Ha a társadalom észlelni fogja a tömörítést és igyekezetet, csakhamar elismeri a helyes törekvések jogosultságát. A szervezkedés tehát elsőrangú és nagy jelentőségű dolog, mely a nagyváradi határozattal épen nincs beféjezve, a kivétel munkája most következő.

Itt gyakorlati alapokon kell műkölni. Ez pedig a helyes szervezés előfeltétele. Megváltjuk, ezelszerűbbnek találunk volna, ha a kongresszus elé kész alapszabálytervezet került és tárgyalás után elfogadtatott volna. A bizottság kiküldése ugyanis szükségképen magával hozza, hogy ez úgy leg-
alább egy évig az előkészítés stádiumában maradjon, mert formailag ma úgy vagyunk, hogy a szövetség ügyében majd az aradi kongresszus határozhat.

De még e helyzet mellett is lehet a munkát gyakorlatilag végezni. Nézetünk szerint a legelső teendője a kiküldött bizottságnak

az volna, hogy az említett alapszabálytervezetet készítse el. A tervezet kinyomatlano és a kar tagjainak szetoszlandó volna. Ennek kapcsán mehetne a felhívás a kartársakhoz, hogy a tervezet alapján a szövetségbe lépjenek be azzal, hogy az alapszabályoknak az aradi kongresszuson való elfogadása s kormányi jóváhagyása után a szövetség tényleg megkezdí működését. Az aradi összejövetelig tehát a taggyűjtés nehéz munkáját kell végezni. E tekintetben nézetünk az, hogy ez lehetőleg ne központositva történjék, azaz akként gondoljuk, hogy a vidéki nagyobb városokban, a hol társulatok vannak, ezek utján, egy-két vármegyére kiterjedő összejövetelek tartassanak, ott a központ által küldött alapszabálytervezet megbeszéltessek s a belépés eszközöltessek. Alkalmassal erre mindenütt fognak akadni.

Szóval, kész munkával kell jönni Aradra és ezt vérmesség nélkül is elérhetőnek tartjuk.

De mindenestre azt, hogy kitartással induljon meg a küzdelem nemcsak a szövetség érdekében, hanem általán minden téren, igyekezni kell érvényesülni, kamarákban, ipartestületekben és társulatokban stb., a mi bizonyára épen a vendéglős-osztálynak sikerülhet.

Az alapszabálytervezetre nézve ezúttal csupán csak néhány lényegesebb pontot kívánunk érinteni. Így azt, hogy a vidék megfelelő képviseltetésére különös gond fordítandó; továbbá hogy a helyi választmányi rendszer meghonosítottassék; ott a hol társulat van, ez képezheti a szervezetet, mert egy országos szövetség sokkal nagyobb test, semhogy kisebb-nagyobb érdekek miatt mozgásba hozható legyen, már pedig épen a helyi érdekek birnak gyakorta nagy jelentőséggel.

A nagyváradi kongresszus igazi sikere lenne az, ha Aradra, az emittettük k és z dologgal lehetne felvonulni. Hiszük és reméljük is, ha ama buzgó férfiak az ügyet tovább fejlesztik, mindez sikerülhet és ezzel a nagy lépés, ami a többinek alapját képezi, fényesen tételt meg.

Sugár Ignác.

A nagyváradi kongresszus.

A magyarországi vendéglősök IV. országos kongresszusáról, lapunk előző számában megjelent részletes tudósításunkból, az idő rövidsége miatt, több fontos jelentőségű rész maradt ki, ezek között Gundel János ipartársulati elnök urnak, mint az 1898. évi kongresszus által kiküldött végrehajtó-bizottság elnökének jelentése, mely a napirend egyik legjelentősebb pontját képezte és egész terjedelmében a következő:

Mélyen tisztelt Kongresszus!

Mielőtt a végrehajtó-bizottság jelentését előterjeszteném, fájó szívvel jelentem, hogy K ern Ferenc, M orbitzer Lőrinc és Hermann Ferenc szeretett szaktársaink, a végrehajtó-bizottság tagjai, időközben elhaltak.

A vendéglospár szakavatott művelőit és buzgó előharcosait veszítettük bennük.

Azt hiszem, a t. Kongresszus helyesléssel találkozó, ha indítványozni bátorodom, hogy a megnevezettek elhunytá fölötti sajnálkozásunk jegyzőkönyvébe vétessék.

Tisztelet Kongresszus!

Az 1898. évben Debreczenben tartott III-ik országos magyar vendéglospár-kongresszuson megválasztott végrehajtó-bizottság ugyanazon év október hó 11-én gyűlékezett Budapesten, hogy a kongresszus által hozott nagyfontosságú határozatok kivételének módozatai fölött tanácskozzék.

Ez alkalommal megállapította mindama kérvények szövegét, melyeket a kongresszus nevében a magas kormányhoz kellett intéznie s melyeknek célja abban rejlett, hogy egyrészt felvilágosítást nyújtsanak az italmérés gyakorlása körül tapasztalt törvénytelenes üzemekről és a pénzügyi közegek amugy is hiányos ellendését teljesen kijátszó visszaélésekről, másrészt pedig feltárják a vendéglospárnak közgazdasági és közegészségügyi fontosságát s reá mutassanak ama sérelmes intézkedésekre, melyek iparágunk fejlődését nemcsak hátráltatják, de esetleg meg is akasztják.

Igy a nagyméltóságu pénzügyminiszteriumhoz intézett kérvényben indokoltan kifejezések juttattuk a mult évi kongresszuson felhangzott mindama sérelmeket és panaszokat, melyek közvetlenül az italmérési jogokat érintik.

Nevezetesen ezek voltak kérelmeink főbb pontjai: hogy az állami italmérési jogvedékről szóló törvény reviziója alkalmával vendéglospár szakértők is meghallgatassanak;

hogy kereskedőnek és szatócsnak italmérési engedély egyáltalán ne adassék; hogy a törvény reviziója alkalmával az italmérési illeték más kules megállapítása tekintetében ugyanezak vendéglospár szakértők is meghallgatassanak;

hogy az italmérési engedély száma szigorúan a törvényben meghatározott irányelvek szerint és korlátok között, tehát csak a valóban szükségesnek látszó arányban legyen meghatározva s azontul új engedélyek kiadassanak;

hogy az italmérési engedély iránti kérvények elintézésénél követett nehézkes és rendkívül hosszadalmas eljárás megszüntetése, ellenben az ilyen ügyek gyors lebonyolítása által elejét vétsessék az engedély nélküli italméréssel üzőtt nagymérvű szédülésnek, s így megérhessük azt az időt, mikor az italmérési engedély nélkül gyakorolni a valószínűleg sem lesz szabad. Szóval, e kérvény magában foglalta mindama sérelmeink felsorolását, melyeket az italmérés gyakorlása körül eddigelé észleltünk.

E kérvényt a végrehajtó-bizottság budapesti és vidéki tagjaiból alakult küldöttség a végrehajtó-bizottság elnökének vezetésével 1898. évi október hó 22-én adta át a m. kir. pénzügyminiszternek a képviselőházban.

Hálával kell itt megemlékeznünk F. A. L. Miksa országgyűlési képviselő úrról, a ki a hozzá intézett kérelmünk folytán szives volt ügyünket felkarolni s jóakaró szöszölkékké lett egyrészt azáltal, hogy a pénzügyminiszter ur ő nagyméltóságát méltányos, sőt jogos kívánságaink fölől már felőre tájékoztatta, de különösen köszönettel

tartozunk neki azért, hogy mint a küldöttség szószólója, azt a kérelmünket, hogy a vendéglospár-értendő törvényjavaslatok kidolgozásánál lehetőleg vendéglospár szakférfiak is meghallgatassanak, a maga részéről is melegen ajánlotta a pénzügyminiszter ur ő nagyméltóságának szives figyelmébe.

Ennek következménye lön, hogy a pénzügyminiszter nyomban kijelentette a küldöttség előtt, hogy a vendéglospár ezen kérelmét méltányosnak találja s intézkedni fog az iránt, hogy a vendéglospár-értendő kérdésekben ugy a jelenben, valamint a jövőben is szakférfiak hallgatassanak meg, felszólítván egyuttal a küldöttség vezetőjét, hogy a kidolgozás alatt levő italmérési új törvényjavaslat tárgyalásához négy ily szakférfiut jelentsen be.

A pénzügyminiszter ur által kívánt bejelentés mihamar meg is történt.

Azonban a törvényjavaslat tárgyalása céljából egybehívott szaktanácskozományban a bejelentett négy vendéglospár-szakférfiak közül a pénzügyminiszterium ekkor már csak kettőnek a megjelenését és meghallgatását tartotta lehetségesnek.

E szaktanácskozományon mint vendéglospár szakférfiak G. u. n. d. e. l. János, a kongresszus végrehajtó-bizottságának elnöke és B. o. r. o. s. Károly végrehajtó-bizottsági tag vettek részt. Mindkettő teljes szakismeretét és összes tudását vitte harcba, hogy a törvényjavaslatban a vendéglospár érdekei, amennyire lehet, szem előtt tartassanak.

Mélyen tisztelt Kongresszus!

A pénzügyminiszteriumhoz intézett kérvényünkre formális választ mindezeideig nem kaptunk. Azonban a szóban forgó törvényjavaslatból az állami italmérési jogvedékről szóló XXVI. törvényezikké lett.

Hogy a vendéglospár-irara milyen hatással lesz ez 1900. év kezdetével hatályba lépő új törvény, azt a gyakorlat fogja majd megmutatni s ugy hisszük, e kérdéssel a kongresszus csak újabb tapasztalatok alpján foglalkozhatik ismét. Annyi azonban már is világos s ennek közlésével tartozunk, hogy az új törvény a kereskedőkre és szatócsokra néve bizonyos örvendetes megszorításokat tartalmaz, mely körülmény a mi legyőzhetlenül előnyös helyzetben dolgozó versenytársainkat arra késztette, hogy annak idején a törvényjavaslat ellen nagyszabásu mozgalmat indítottak. De e kárunkra törő eljárás nem kerülte el a végrehajtó-bizottság éber figyelmét s azonnal megtették a szükséges lépéseket az erőszakos mozgalom ellensúlyozására.

Mélyen tisztelt Kongresszus!

A végrehajtó-bizottság feladatának második része volt, hogy a kongresszus nevében újabb kérvényvel járuljon a m. kir. kereskedelemügyi miniszterhez az iránt, hogy az 1884. évi XVII. törvényezikben (ipar-törvény) reáruhazott jogánál fogva, sorolja a vendéglospár-értendő a képesítéshez kötött iparágak közé.

Ismeretes a t. Kongresszus előtt, hogy ezt megelőzőleg már két rendbeli korábbi kongresszus határozatából kifolyólag történtek a képesítéshez kötés érdekében a mostanihoz hasonló lépések, de sajnos, mindegyik eredménytelenül, mert a magas kormány — elszomorító és megszegényítő reánk nézve! — ma is azt a téves nézetet valja a vendéglospár-felől, hogy annak elsajátításához nem kell gyakorlás.

Ennek következménye, t. Kongresszus, hogy bár a kereskedelemügyi miniszteriumhoz intézett és ugyanezak küldöttségileg átadott kérvényben a legkézzelfoghatóbb érvekkel igyekeztünk beigazolni azt, hogy a szoros értelemben vett vendéglospár gyakorlásához sokkal több intelligencia, előtanulmány és nagyobb sokképzelttség kívánatos, mint egyik-másik olyan iparághoz, melynek gyakorlása ma is képesítéshez van kötve, lőkeletesen indokolt kérelmünk mégis elutasító elintézésben részesült a magas kormány részéről ezuttal is és pedig újabb a már annyiszor elesépet, de a rohanó haladás mostani korszakában már soká fenn nem tartható érveléssel.

Egyebiről e kérdés a mai kongresszus napirendjén újabb szerepelt s meggyőződésünk, hogy ezuttal olyan előadó kezébe jutott, a ki megoldásával meg fog biraközni és győzedelmeskedni.

Mélyen tisztelt Kongresszus!

A végrehajtó-bizottság feladatának harmadik részét is hiven teljesítette, a mennyiben a szakoktatás kérdésséhez nevezetesen a vendéglospár-tanokok szakkerület iskoláztatásának az egész országra való kiterjesztéséhez a magas kormány hathatós támogatást kérték a m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszteriumhoz intézett és ugyanezak küldöttségileg átadott kérvényben.

E kérvényünknek igen örvendetes fogadtatást jelenthetjük abban a kedvező leirásban, melyet a nagyméltóságu vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter úrtól kaptunk s melynek ismertetését a mai kongresszus napirendjének megállapításakor a képesítés ügyével kapcsolatban a leghivatottabb előadóra bízuk.

Mélyen tisztelt Kongresszus!

Végül az képezte volna a végrehajtó-bizottság feladatát, hogy a vendéglospár-értendő rendőri díjak és a vendéglospár záróra szabályozása, illetőleg mindkettőnek eltörlése végett a kongresszus nevében kérvénnyel forduljon a m. kir. belügyminiszter urhoz.

A végrehajtó-bizottság ez irányban való eljárásának csakis az képezhető volna helyes alapját, ha a debreczeni kongresszuson kimondott megállapodás és szóbeli felhíváshoz képest az ország különböző részeiből megfelelő információk érkeztek volna be.

Mint hogy ily tudósításokat egyáltalán nem kaptunk, ennél fogva feladatunk e részét nem teljesítettük, hanem e kérdést a mai kongresszus napirendjére újabb kitűztük.

Miőn az itt előadottak után tiszteletteljesen jelentjük, hogy a végrehajtó-bizottság a mult évi kongresszus határozatainak végrehajtása körül lelkiismeretes eljárás által kedvező eredmények elérésére törekedett, egyuttal tiszteletteljesen felkérjük a t. Kongresszust, hogy jelentésünket tudomásul venni, vagy napirendre tűzni méltóztassék.

A gyakori tetszésnyilatkozatoktól és helyesléstől kísért jelentés elhangzása után Gl. ü. e. k. Frigyes hálás elismeréssel emeli ki ama fáradhatlan tevékenységet, mely G. u. n. d. e. l. János, mint a végrehajtó-bizottság elnöke, a debreczeni kongresszus határozatainak megvalósítása érdekében kifejtett. Indítványára a kongresszus egyhangú elkötelezéssel jegyzőkönyvi köszönetet mondott érdemeiért Gl. ü. e. k. Jánosnak.

A jelentést, melyet gyakori éljenzés és helyeslés szaktított felbe, a kongresszus egyhanguan tudomásul vette. Befelezettel, Gl. ü. e. k. Frigyes index

Életuntak szállodája.

Egy szép őszi délutánon, midőn bizonyos lelki esőmmel tettem le a kenyérekésző szerszámomat, a fölöt kezemből, eliharagtam, hogy egy kis sétatetűk az álló-tűt új népligetben.

Lassan ballagtam végig az álló-tűt szórakoztatott a kocsi, villamosok és emberek nagy forgalma, midőn végig kiértem a népligetbe, a hol akkor rajtam kívül senki sem láttam. Mela merengéssel handukoltam a népliget utain, midőn egy arak mellett hirtelen megállva, furesa látványban volt részem. Az arak ülőn parltan, háttal felem, egy férfi ül, a ki egy irtozatos nagyságu hatlővel revolverrel játszadozott.

A nyájas ismeretlen nyilvánvalólag meguntta ezt a csakugyan nyomorúságos földi létet, és valószínűleg a revolverrel akart bueulővé tenni a világ tiszteletére. Épen a revolver csővét illesztette halantékára, midőn stentori hangon riváltam reá: — Holó! Varjon kérem egy pillantat!

Hedten pattant fel a szives ismeretlen a földről és szebbik felét fordította felem.

— Boassan meg uram, szólítottam meg, ne vegye rossz néven, hogy haborgatni bátorodom, de igazan kívánsi vagyok, hogy miért akarja beeres porhüvelyt azzal a mordályllyal elpusztítani. Nem hiszem, hogy életunságának boldogtalan szerelme az oka, mert uraságod nem látszik oly korlátoltnak. Talán zilál anyagi viszonyok kergetteket önt a menyország vagy pokol kapujához? Az ismeretlen fejét razta és így felelt: — Mi köze önnek hozzá? Detektív talán ön?

— Köszönöm a kérdést, feleltem, de annyira még nem vittem. Csupán csak az a rossz szokásom kényszerítet a kérdésre, hogy minden olyan dologba belelőm az orrom, melyhez semmi közöm nincsen. Biztosítom, hogy mihielyt megtudom szándékának az okát, békén hagyom és tovább megyek.

Az ismeretlen kevés habozás után így szólt: — Foglajon helyet tehát uram, majd elmondom a dolgot.

Leültünk a fűbe és ő elmondotta az alábbiakat.

— Nekem, a kültemben egy csinos kis szállodám van. Ételek és italok a legjutányosabbban kaphatók, a szobaárak olcsók és alkalmazottaim rendkívül pontosak és előzékenyek. Röviden, minden lehetőséget elkövettem, hogy a közönséggel megkedveltem hazamat. Az üzlet ment is, azonban egy szerencsétlen napon megtörtént, hogy egy fiatal ember egy hölgyvel megszállt nálam, jól evett-ivott, szobát nyitvatott, mindent kifizetett és reggel mindkettő halott volt. Megmérgezték magukat.

A következő héten ismét egy pároska öngyilkoskita meg magát az én szállodában, majd megint egy pár, ugy hogy az utóbbi időben nem multott el het, hogy legalább egy öngyilkos ne vézte volna ki magát szobámban. Gondolhatja, hogy miy kellemetlen volt ez nekem. Azok az emberek, a kik életben akarnak maradni, messziről elkerültk a szállodámat, a környéken rövid idő mulva »Életuntak szállodája« néven ismertek, mert ugy látszott, hogy az életuntak egymásnak ajánlották az én szállodámat, mint mindenféle öngyilkossági esetekre legalkalmasabhat. Az üzlet nagyon jól ment, mert az életuntak utolsó napjaikban sokkal jobban esznek és isznak mint mások, de a dolog még sem tetszett nekem. Elvégre is a sok életuntal való érintkezés, magamat is életuntá telt, azért akarok öngyilkos lenni. . . Most már értheti. . .

— Uram, szóltam hevesen, hisz ön nem érti a saját üzletét? Hiszen az ön szállodája a legjobb úton van, hogy specialitássá legyen! Csinaljon belőle direkt öngyilkossági szállodat!

Ó ráb bántult és amint észrevettem, nem értett meg mindjárt. Így folytattam tehát:

— Uram! Az ön előadásából azt látom, hogy az öngyilkosjelöltek nagyon kedvelik az ön szállóját, a nélkül, hogy ön ennek érdekében bármit is tett volna. Rendezzen be tehát három osztályt, esetleg még egy külön luxus-osztályt raadásul. A luxus-osztályban például egy automata lesz, mely 5 korona bedobása után egy féltiter »Aqua tofanát« szolgáltat ki. Az első osztályban három koronáért

egy dekagramm evankali kapható, a másodikban két koronáért gyufaadtal a harmadikban 50 filléret marológ. Ilyen fokozatban kell a revolvereket is elarusítani, a luxus-osztályban 20 forintért elefantcsontnyeli nikkelezett revolver és így tovább lefelé. A luxus-osztályban egy secciossi kivitelű aranyozott szeg legyen a falba verve, felakasztási szándéku öngyilkosjelölteknek, míg a harmadikban csak egy közönséges vaskampó. Továbbá a luxus-osztályban finom selyemszínor is legyen kapható, míg a harmadikban csak egy garasos borjúkötél. Azonkívül különböző öngyilkossági berendezéseket is vezethet be Önműködő gullettel, villamos mennyőkö-masinat 10 lőerőre, továbbá be kell rendeznie több ablakot a kirgásra, de ne felejtse el minden szobában legalább is két skatulya levél-papírost az asztalra tétetni, mert az öngyilkosoknak megőrgött szokásuk a sok levelezés. Vegül pedig tegye ki ezt a cegzablát:

ÉLETUNTAK SZÁLLODÁJA

Legalkalmasabb hely mindennemű öngyilkosságoknak!

Majd meglátja, hogy oriasi üzletet fog csinálni és nevetem mindig halálával fogja emlegetni. Hogy hogy hívják az ön jöltevejét, azt sohasem fogja megtudni. Különböven neven Léval Tubakain! Szoltam és memi akartam.

Az ismeretlen mély hálával telt pillantást vetett reám.

— Uram, szolt ő, ön örök életre melekötöleztett. Ön visszaadott az életnek és élet nekem. Tanácsait megfogadom, köszönöm. Hala fejében fogja a revolver, talán még használhatja, — szolt és eltűnt. Megnéztem a revolvert, nem volt megtöltve. Így jutoltam én egy jó revolverhez és ő egy jó tanácsához.

Mint a lapokban olvasom, az »Életuntak szállodája« teljesen renoválva, e hó végén meg fog nyílni.

ványára, a kongresszus felkészésével mondott köszönetet az érdeműs elnöknek, ki fáradhatatlan buzgalommal igyekezett megvalósítani a múlt évi kongresszus határozatait.

Ha u e r Bertalanak, a záróra és rendőri díjak korlátozása illetve megszüntetése tárgyában tett előterjesztéséről közöljünk a belügyminiszterhez intézendő felirati javaslatát, mely a következő:

*Nagyméltóságú Miniszter Ur!
Kegyelmes Urunk!*

A Nagyváradon 1899-ik évi augusztus hó 29-ik napján tartott országos vendéglős-kongresszus tárgyalván az ezen szakiparágak munkásai előrehaladásának ügyeit, társadalmi feladataik méltó megoldására s szakiparuk fejlesztésére vonatkozó törekvéseit: engedje meg Nagyméltóságod, hogy a vendéglősöknek és keresmárosoknak két igen nagy sérelmére hívjuk fel nagybecsű figyelmét, a mi orvoslást igényel nemcsak a mi érdekünkben, de fontos társadalmi vonatkozásánál fogva, közrendészet és közérkölesség szempontjából is.

E sérelmek egyike a keresmárk és sörházak s a vidéki kávéházak zárórájára vonatkozólag országoszervényben levő s törvényhatósági szabályrendeletek alapuló intézkedés.

A legtöbb vidéki városban, még nagyobb törvényhatósági helyeken, sőt Budapesten is, a keresmárk és sörházak, csak reggeli 6 órától éjféli 12—1 óráig tarthatók nyitva s azokban a zenélés csak éjfélig szabad, sőt bizonyos esetekben a záróra még kevesebbre szorították; kávéházak, vendéglők, vidéki nagyobb helyeken, éjféltől 2 óráig záródnak, ugy hogy 2 órától reggeli 6 óráig hasonló természetű szolid üzlethelyiségek a fennálló szabályok szigorú parancsa következtében zárva tartanak.

Sérelmes ez az intézkedés ugy az egyes üzlethelyiségek tulajdonképeni rendeltetése és anyagi érdekei, valamint a lakosság szükséglete és a közérkölesség szempontjából is; s ez az intézkedés számos visszajelzésre szolgáltat alkalmat. Ha egy társaság valamely vendéglőben avagy kávéházban tisztességes időtöltés mellett tovább akarna időzni, mint a záróra, akkor a tulajdonos avagy a főpincéz, kénytelen a vendégeket felhívni a távozásra, a mi magában véve is kínos és kellemetlen, a tulajdonosra és a vendégekre egyaránt; több helyen azonban a záróra beköszönését csak alkalmul használják fel arra, hogy a jelenlévő társaság részére az elkülönített helyiségben (separéban) való tovább mulatozás ajánlatskót fől, hol aztán drága italoknak poecskolása mellett oktalán pénzparázzal kénytelen az ékként becsalogott társaság a tulajdonos vagy főpincézér előkezeségéből felajánlt s rendőrileg tiltott, de így annál esábitóbb és ölesebb élvezetet revansirozni, vagy pedig oly nyilvános helyet keresni fel, a mely egyedül áll éjféltől 2 óráig után a megalmit vágyó közönség rendelkezésére; a mely körülmények a közérkölességgel káros összefüggését bővebben fejtegetni fölösleges.

De van egy másik körülmény is, a mely igen élesen illusztrálja a zárórákra vonatkozó szabályok helytelenségét. Ugyanis a Budapest felől éjjel jövő vonattal számos utas érkezik a vidék nagyobb és kisebbvárosaiba, ki az éjjeli fáradtság utazás által kimerülve, keresne egy kávéházat, vagy más tisztességes nyilvános helyet; azonban a nap ezen szakában, a zárórákra vonatkozó szabályrendeletek szigora következtében, már nincs nyitva egyetlen oly tisztességes nyilvános hely sem, a hol a szomszjas avagy éhes utas csak egy pohár vizet, teát, tejet vagy bármí italt is kaphatna.

A fővárosban s a vidék egy pár nagyobb városában a zárórák méltányos meghosszabbításával, sőt egy pár úzletre vonatkozólag teljes megszüntetésével tesz ugyan kivételt a közigazgatási hatóság, azonban míg ezen intézkedéssel a közönségnek hasznos szolgálatot tesz, addig a vendéglősök számlájára és még nagyobb megterhelésre jövedelmet esmál abból, hogy a zárórán túl való engedélyért díjakat szed.

A közönség jól felfogott érdekeinek s a közérkölességnek tenne hasznos szolgálatot Nagyméltóságod által, ha a zárórákra vonatkozó szabályrendeletek hatályon kívül helyezése mellett, e tekintetben egységes rendet teremtené az egész országban s a záróra meghosszabbítási engedélyekért egész indokolatlanul követelt díjakat eltörölné.

A másik sérelem a rendőri díj szedés, mely egész helytelenül igazságtalan teherrel nehezíti a vendéglősök, keresmárosok és kávéosok különben is nyomozott helyzetét s mely szintén az egyes törvényhatóságok önkényes megállapodásától függ. A rendőrség feladata nem egyedül az, hogy a vendéglősre vigyázzon s ha vigyáz, ezt nem pusztán a vendéglősök és keresmárosok érdekében, hanem általában a személy- és vagyonbiztonság megóvása tekintetében reá háruló közrendészeti hivatásból folyólag teljesíti s az ennek következtében felmerülő költségfedezetet szolgáltatni nemcsak a vendéglősök feladata, hanem az egész közönségé. A vendéglősök különben is meg vannak terhelve tetemes jövedelmű adóval, ők fizetik a legtöbb követelt adót s legyen szabad rámutatunk azon egyenlőtlen versenyre, amelyet a vendéglősöknek és keresmárosoknak a különböző Bodegák, Quisisanak s kis mértékben elárúsító helyek támasztanak s föleg az által, mert helyzetüket jelentékenyen megkönnyíti, hogy ők ettől a tehereltől is fel vannak szabadulva.

Mindezen indokok alapján mély tisztelettel esedezünk Nagyméltóságod előtt:

miserintt ugy a zárórákra, mint az ugynevezett rendőri díj fizetésére vonatkozó törvényhatósági szabály-

rendeleteket eltörölni s a zárórák tekintetében egységes rendet alkotva, az összes törvényhatóságokat ehhez való alkalmazkodásra utasítapi méltóztatsek.

A kongresszus az előterjesztést egyhangulag elfogadta és az előterjesztett emlékiratnak illetékes helyre eljuttatásával a megválasztandó végrehajtó-bizottságot bízta meg. Schleiffer Lajos esztergomi vendéglősnek, az országos központi borértékesítő szövetkezetekkel szemben elfoglalandó álláspontra vonatkozó nagyfontosságú előadása így hangzik:

Mélyen tisztelt Kongresszus!

Mielőtt az országos borértékesítő szövetkezetek tárgyában előadásomat megkezdéném és teendőnkre vonatkozó határozati javaslatomat a tisztelt kongresszus elé terjeszteném, engedjék meg, hogy hálás köszönetet mondjak ama kitüntetésért és bizalomért, hogy e kiváló fontosságú és anyagi megélhetésünket oly közelről érintő fontos ügy előadását reám méltóztattak bízni.

Egyedül iparom szeretete, annak ügyei iránti lelkesedésem az okai, hogy e fontos ügy előadását magamra vállaltam és azért is kérem Önöket, hogy amennyiben a tárgyat nem sikerülne kellőkép megvilágítanom, legyenek kegyesek munkámat hozzászólással s tapasztalt tanácsadásukkal jóvá, tökéletesé tenni!

Tisztelt Kongresszus!

Az országos központi borértékesítő szövetkezet eszméje oly előkelő helyen szülemlett meg, annak létesítése érdekében oly hatalmas és befolyásos tényezők nyújtottak egymásnak segédkezet, hogy aggódva kell gondolnunk arra, mi lesz vendéglősiparunk sorsa, ha a szövetkezetek az eddigi nyilvánosságra jutott tervezet szerint csakugyan megvalósulnak?

Bizonyra Önök is élénk figyelemmel kísérték ezen rendkívüli fontosságú ügyet és számoltak annak esetleges következményeivel, ennek folytán nem kétem, egy nézetem vannak velem, hogy kongresszusainkon alig tárgyaltunk még ily fontos ügyet, mely anyagi létérdekeinket oly közelről érintette volna, mint ez és örök hállára vagyunk kötelezve szeretett vezérünknek, a kongresszus elnökének, G u n d e l János urnak, hogy ez ügy tárgyalását indítványozta és a végrehajtó-bizottságnak, amiért ez ügyet egyhangu határozattal a kongresszus napirendjére tűzte.

Mélyen tisztelt Kongresszus!

Kell, hogy a kérdés teljes tisztázása eszeljából annak előzményeivel is foglalkozunk, mert így fog csak kitűnni minő egyoldalú alapon született meg a borértékesítő szövetkezetek eszméje és hogy mily helytelen formában akarják azt a szövetkezeti eszme előharcosai megvalósítani, midőn annak egész élet minden igaz ok nélkül ellenünk, vendéglősök ellen akarják fordítani.

Még a mult év őszén történt, hogy a kormány és egyes helyi hatóságok néhány hírherdetté vált horhamisítási eset kapcsán, melyek a magyar bor régi jó hírnevét nemcsak itthon, hanem a külföldön is hosszú időre tönkretették, irtó hadjáratot indítottak a borhamisítók ellen. Soha annyi borhamisító oly rövid idő alatt, mint ezen esetek leleplezése után, még lépre nem került, az igazság és a törvény egymásután szedte áldozatait a lelkiismeretlen kufárokat, a legvakmerőbb borhamisítók sorából. A borhamisítási ítéletek közül azonban igen csekély számu tiszt vendéglős ellen; a vendéglősök legnagyobb része színta lelkiismeretében megnyugodva, örömmel és egész nyíltan csatlakozott a horhamisítók ellen indított mozgalomhoz, mert abból a felfogásból indult ki, hogy elsősorban a vendéglősök érdeke, hogy nálunk a fogyasztók jó, tiszta, hamisítatlan bort kaphassanak.

A vendéglősök ezen állásponja a borhamisítókkal és hamisításokkal szemben még ma is változatlanul fennáll. Ámde az egész mozgalom más utra tért!

Mig ugyanis eleinte csak arról volt szó, hogy a lelkelten hamisítók üzelmét az összes hatalmi eszközök igénybevételével lehetlenné kell tenni, addig csakhamar előtérbe nyomult egy hatalmas agrár tendenzia, mely a kedvezőnek mutatókó alkalom felhasználásával a borértékesítést, tehát ugy a közvetítő kereskedelmet, mint a kimerést, magának, jobban mondvá a termelőnek igyekszik megszerezni.

Az eleinte általános szempontból még általunk is örömmel fogadott eszme, t. i. a szövetkezeti alapon történő borértékesítés, melynek reánk nézve az lett volna haszna, hogy költséges utazgatás és idővesztéség nélkül borainkat mindenütt helyben és megbízható forrásból szerezhetjük volna be, mihelyt a kőzudatba átmétsz kedvező fogadtatására a mezőgazdák körében ezek szaklapjai a »Köztelek« és a »Borászati Lapok« által a talaj kellőkép előkészítettett, csakhamar egészen új irányba terelgett s így kitűnt, hogy az »Országos központi borértékesítő szövetkezet« eredeti eszeljától eltérítve, nemcsak a bor nagyban értékesítésével akar foglalkozni, hanem a kimerés gyakorlása és palackborok eladása által a vendéglősiparunk legyőzhetetlen versenyt szándékozik teremteni.

Az ezen szándékban iparunk létérdekeit fenyegető óriási veszedelem csak akkor vált egész ragyáságában nyilvánvalóvá, midőn az 1899. évi június 2-án a m. kir. földművelésügyi miniszteriumban Darányi Ignác miniszter elnöklete alatt tartott szaktanácskozmányon az »Országos Magyar Gazdasági Egyesülete« szakvéleménye alapján kimondatott, hogy »A szőlősgazdák községi szövetkezetek igyekezzenek megszerezni székhelyükön és környékükön az italmérést és e törekvésükben a kormány által támogatassanak«. (Az »Országos Magyar Gazdasági Egyesülete« memorandumának 11-ik pontja.)

A Nemzeti Kaszinóban

(Kossuth Lajos-utca)

15 darab párnázott pad

(Kanapék)

jó rugókkal, tengeri fű és lószőrrel bélelve, bőrrrel áthuzva, egész jó állapotban

darabonként vagy egészben eladó.

Hosszu padok, méterenként 6 frt

Középszerü padok, méterenként 8 »

Kisebb padok támlával, méterenként 10 »

A padok beszerzési ára átlag-méterenként 32 frt volt.

Venni szándékozők forduljanak **Kovács E. M.** urhoz, a Nemzeti Kaszinó vendéglőséhez, délelött 8—1 $\frac{1}{2}$ 12-ig.

A kanapék igen alkalmasak kávéházak és vendéglőkbe, valamint várótermekbe vagy egyéb előcsarnokokba.

GINDERT ISTVÁN

Jégszekrény, hűtő- és fagyasztó-készülékek, puhafa butor, konyha és háztartási eszközök gyára

Budapest, VI., Klapka-u. 5.

Raktár:

VI., Teréz-körút 8.

ZSOLNAY ALAJOS

lámpa-készítő és javító-műhely

Budapest, VIII. ker., Német-utca 28. szám

(Rákóczy-tér sarok).

Elkészít mindennemű

lámpák, égők és csillárlámpák,

valamint minden e szakmába vágó munkák minden kivételben olcsón és pontosan elkészöltetnek.

*Régi használt Lámpák és égők
ujjonnan elkészítettnek vagy pedig
becseréltetnek.*

A világ legjobb és legolcsóbb savanyúvize a

Baross-forrás

Kötött szénsavtartalma még a pezsgómódra gyártott hamis vizeket is felülmulja.

A legkellemesebb s **legegészségesebb székely borvíz.** A bort nem festi, nem iszapos, utolsó cseppig élvezhető s **mindenkinek ajánlható üdítőital.** Főtulajdonsága azonkívül **dohányzóknál,** hogy a nicotin hatását, mérgezését megátalja. Borivóknál józanítólag hat, minélfogva **azon vendéglősök, kik a Baross-forrás vizét bevezették,** tapasztalat szerint ezzel több bort kimernek, mint a többi ásványvizekkel.

Megrendelhető

Horváth Istvánnál

Budapest, Erzsébet-körút 2. sz.

A r e g y z é k e t k ü l d .

DIADAL-pezsgőbor

EBERHARDT ANTAL

PROMONTOR.

Deckert és Homolka

villanyos műszaki-intézet

A világ-híró „Graff mikrotelefon” feltalálójától és szerkesztőjétől.

BUDAPEST

GYÁR: RAKTÁR:

VI., Izabella-u. 88. V., Dorottya u. 8.

Szállítanak

szálloda-sürgöny-
és telefon-berendezéseket,

szálloda-harangokat,

villámhárító- és villamos-világítási-

BERENDEZÉSEKET

olcsón, solid és szakszerű kivitelben
jótállás mellett.

TELEFON

KIRSCH JÁNOS

sajt-, vaj-, szalámi- és csemegeár-
nagykereskedése

Budapest, VII., Király-utca 53. szám.

Ajánlja gazdagon felszerelt raktárát
mindennemű bel- és külföldi

sajtokban,

hal és egyéb conservekben

és csemege-árakban

a legjutányosabb árak mellett.

Védéki rendelmények pontosan esz-
közlöttek.

Árjegyzék kívánatra bérmentve.

TELEFON

Noha e pontban világosan bennefoglatlaltik, hogy a borértékesítő szövetkezetek az italmérés, tehát az italmérési engedélyek s így az italmérés gyakorlására, más szóval: állami támogatásban részesülő koresmák nyitására törekvesnek, az »Országos Magyar Gazdasági Egyesület» ennek nyílt bevallásával nem elégedett meg, hanem említett emlékiratának 17. pontja o)-vel jelfölt bekezdésében azt is kimondja, hogy a szőlősgazdák országos központi szövetkezete a termékeket

»A fővárosban és azon vidéki központokon, hol központi szövetkezetek nincsenek, kimérések és elárúsító- és kóstolóhelyek létesítése által értékesítik.

Mindaz pedig, mélyen tisztelt Kongresszus, a mit a mezőgazdasági érdekek előharcosai ily szépen kiczirkalmaztak és oly nyugodtan hangoztattak, mintha a világ legegyszerűbb és legtermészetesebb dolgairól volna szó, a mi egyszerű, czikornyá nélküli koresmáros-nyelvünkön nem jelent egyebet, mint a koresmárosoknak az ország egyik legtekintélyesebb és legfontosabban adózó társadalmi osztályának, állami hozzájárulással, állami szubvenzióval való rendszeres kipusztítását.

Mélyen tisztelt Kongresszus!

Jól tudjuk, hogy az egyes községekben és városokban kiadható italmérési engedélyek számát a törvényhozás bizonyos alapelvek szerint határozta meg s így újabb engedélyekhez a szövetkezeti kimérők csak a törvény kijátszása révén juthatnának; jól tudjuk, hogy a mezőgazdák a borértékesítést állami támogatással eszközölni ezelő első kísérlete az »Országos központi mintapince» által sok évi működés, illetve eredménytelenség után teljesen fiasokt valott; jól tudjuk, hogy az államnak nem lehet ezéjja és feladata, hogy a polgárság egy részének érdekében annak egy másik, az állami jövedékek összegének mintegy negyedrészevel pontosan adózó osztályát önmaga hajtsa a pusztulásba; tudjuk, hogy egy a borértékesítés, mint kezelsz tekintetében a koresmárosokra a hamisítók ellen megindított hajszadaczára sem sikerült a megbízhatatlanságot bebizonyítani, s mégis mit látunk?

Látjuk, hogy az országos borértékesítő szövetkezet előharcosai olyan intézményt akarnak létrehozni, mely nemcsak iparunk létérékeit érti, hanem annak végrömlését jelenti, mert amíg egyrészt arra törekvesnek, hogy a vendéglősök a szövetkezetektől vásárolják borzsükségletüket, addig más oldalról palackbor-árúsítás és a kimérés koresmárosgyakorlása s az engedélyek megszerzése által a vendéglős-ipart idővel megszüntetné, lassan — de biztosan — elpusztítaná.

Azt hiszem, a m. t. Kongresszus minden egyes tagja egyet fog érteni velem abban, hogy nekünk határozatlan köteleességünk a szövetkezetek ellen állást foglalni, mert ezek végeredményükben nem akarnak mást, mint a vendéglős-iparnak államilag támogatott konkurenséivé válni. Jól megjegyezzük, nem az ellen van kifogásunk, hogy a szőlősgazdák szövetkezeteket alkossanak, hisz ebből nekünk is csak hasznunk lehet, hanem igenis kifogásunk van az ellen, hogy a bortermelők a vendéglősök rovására állami, vagyis a mi adóinkból is eredő állami segítséggel is támogatassanak az erkölcsi támogatáson kívül, hogy az egyes vidékek és helységek, községek és városok italmérési engedélyei törvénybiztosítottá módon a szövetkezeteknek adassanak.

Az államkormányának, m. t. Kongresszus, pártatlanul kell állania egyes osztályok és érdekesoportok felett, ép ezért, ha a Széll Kálmán harmas jelgőjét: »Törvény, Jog, Igazságe be akarja tartani, nem szabad egyiket a másik felett indokolatlan és jogtalan előnyökben részesítenie!

Mélyen tisztelt Uram!

Megpróbáltam Önök előtt a helyzetet lehetőleg tisztán lerajzolni. Ugy hiszem egy percig sem szenvedhet kétséget, hogy mi a teendőnk. Emeljük fel szavunkat az egyoldalú törekvés ellen, intézzünk feliratot az államkormányhoz, sértett érdekeink megvédése ezéjából, s én meg vagyok győződve, hogy ép úgy, miként a multban, a közérdek megvédésére irányított munkásságunk nem lesz eredménytelen.

Ajánlom következő határozati javaslatom elfogadását:

Az 1899. évi augusztus hó 29-dikén Nagyváradon tartott IV-ik Országos magyar vendéglős-kongresszus megbizsa a kiküldendő végrehajtó-bizottságot, intézzék feliratot a földművelésügyi és a kereskedelmi m. kir. miniszterekhez aziránt, hogy amennyiben az Országos központi borértékesítő-szövetkezet állami támogatással csakugyan létrejönne, a szövetkezeti szervezetnek a borértékesítésre vonatkozó részéből a palackbor-eladásra és különösen a kimérésre vonatkozó részei, úgy amint ezek az »Országos magyar gazdasági egyesület» javaslatában foglaltatnak, töröltessenek.

Gundel János előnk elismeréssel emlékszik meg Schleiffer Lajos előadásáról és azt reményli, hogy ha a létesíteni szándékolt szövetkezetek nem fognak palackbor-elárúsítással és kiméréssel foglalkozni, a szövetkezetek részéről a vendéglősök feltételezett veszély el fog mulni.

Reggeli levél.

— Válasz egy esti levélre. —

A »Pesti Hírlap»-ban mult hó 31-én egy oly cikk jelent meg, mely igaz, hogy sok valóságot tartalmaz, de e mellett bennünket vendéglősöket oly színben tüntet fel, mely minden egyéb, csak kedvező nem. A cikknek »Esti levél» a fő- és

»Az étlap» az alcíme. Bizonyára nagyon sokan olvasták szaktársaink közül e cikket, mely hazánk egyik legkiválóbb írójától származik, azt is bizonyosan tudom, hogy mindeddig azért nem jelent meg semmiféle czáfoló nyilatkozat a bennünket ért részben adatainak támadás ellen, mert a cikk írója oly tekintély, a kivel kikezdeni nem könnyű dolog, de nem is tanácsos.

Magam is egyike vagyok a kitűnő író legbuzgóbb tisztelőinek; ha nevét említeni hallom, önkénytelenül megemelem kalapomat, de habár az eddig megjelent »Esti levél»-ek közül egyet sem mulasztottam el figyelmesen elolvasni, habár Tóth Béla ur összes műveit a legnagyobb lelki gyönyörűséggel olvastam már több ízben, még sem mulasztottam el, hogy amaz »Esti levél»-minket támadó részére megjegyzéseimet ne tegyem.

A kérdéses cikk minket közvetlenül érintő része a következő:

»E Magyarországon mindmostanig nem láttam hibátlan írású étlapot, noha éb harminezketesztendeje, hogy koresmába járok. Vagy mit, hibátlan írás!... Gyalázatos még a nyomtatás is. Ó, nem beszélék én olyan bolondot, hogy az a spájczódula tökéletesség legyen a magyar nyelv dolgában; hogy a vendéglősök döntsék el az orthologia és neologia harezát; s hogy az ő prózájuk veteledjék a legjobbal, ami ma van; az Eötvös Károlyéval. Csak azt kórnmé alázattal, hogy a maguk szótárának cikkeket nyomtatnának, írni ki becsületesen a könyvből. De hát ezt sem eszelezkik. A legútrább fogadóban is csak úgy büzik az étlapról az idegen tudatlanság.

Az ember igazán elszégyeli magát. Hát csakugyan olyan gyöngék vagyunk mi magyarok, hogy a vendéglős is csak mint »bennszülöttekkel bánik el velünk! Ad ugyan a mi nyelvünkön nyomtatott, írott étlapot, hogy vakuljunk, vagy inkább, hogy ne kiabáljunk; de a nyomtatás, az írás olyan, hogy a szerencsény se fogadná el a maga ideomájának. Igazi szerencse, hogy az étlap idegen nyelvű része is ép ilyen komisz. Legalább nem kell egyenesen azt hinnünk, hogy az ignorancia és ignoráns csak nekünk magyaroknak szól. Megbotránkozhatik hát a külföldi vendég is a bődületes tudatlanságon. Magyarországon eddig nem akadtam vendéglőre, melyben a roastbeef és beefsteak szavakat helyesen tudnák írni. Egyszer 500 azaz ötszáz változatát állítottam össze e két szó orthographiai hibáinak, s e táblázatom meg is jelent egy újságban. És még sem akadt a vendéglősök között egy lélek, aki elősteleje magát. Az étlap minden valamirevaló franczia, angol, német, olasz koresmában értelmes emberek műve; nálunk az előkelő vendéglőben is pocsek írka.

Ennek az az első oka, hogy a vendéglős urak nem igen készítették étlapjaikat tisztességes nyomdáknak, melyeknek írástudó korrektorai vannak, hanem zugmühelyekben, mert ott olcsóbb. Nem kórnek meg művelt embert a rájuk nézve annyira fontos nyomtatvány átnézésére; mert minek? Elvégre érthető a reteg va ja is. Amit pedig kézzel kell beírni az étlapba, mindenképpen jól van. A vendéglős nem akadémia. A hektograf meg nem robbanik fel, amért a pénzér számárságotak nyomtat vele. S a vendég megeszi az ételt, ha éhes, megiszsa az italt, ha szomjas és meg is fizet érte, noha mind ostobául volt az étlapra írva. Mert neki így is jó.

Ez az egy is jó a másik ok, Ez pedig a közönség iránt való teljes tiszteletlenség, melynek a művelt világ részében példája nincs. A vendéglősök nagyváradi kongresszusán, tudom, gyönyörűen fognak díkezőzni, mert hiszen azok az urak mind született orátorok. De vajon szóba kerül-e az a kérdés is? Kérve hiszem.

A t. czikkíró ur azt állítja elsősorban is, hogy Magyarországon mindmostanig nem látott hibátlan írású étlapot. Ez teljesen lehetetlen dolog, hacsak rosszul nem értem meg a mondatot. A t. czikkíró ur ugyanis Magyarországról beszél, vagyis az egész hazáról, az összes vármegyéről, városokról és falvakról. Ne vegye tólem rossz néven a t. czikkíró ur, ha ez alításában kételkedni merészkedem. Nem tartom ugyan lehetségesnek, hogy — habár ép harezminczekt esztendeje is, hogy »koresmába» jár — Magyarországon összes ö vendéglőiben, vagy mondjuk, úgy mint ő: koresmában, megfordult volna, a melyekben írott étlap létezik. Még azt is illő tisztelettel bátorodom kétségbe vonni, hogy Budapestben va l a m e n n y i vendéglős helyiségeiben ebédelt vagy vacsorált volna, noha ez inkább lehetséges mint az előbbi. Algha van ember Budapesten, a ki va l a m e n n y i vendéglős föjtjét megkóstolta volna, és ha van is, az bizonyára nem a hirmevés író, a ki valószínűleg megmondolná a dolgot, mielőtt teszem azt X. Y. külső soroksári-úti koresmájába lépne be.

Eszerint még csak Budapestnek összes étlapjairól sem lehet szó, nem hogy egész Magyarországon valamenyi vendéglőinek »spájczeduláiról».

Ha azonban a t. czikkíró ur fentidezett mondatával azt akarta kifejezni, hogy azok az étlapok, melyeket ő Magyarországon eddig látott, nem voltak helyesen írva vagy nyomtatva, ezt kétségesen elismerném, de csak bizonyítás alapján.

A legnagyobb készséggel adok igazat a t. czikkíró urnak abban, hogy sok vendéglős nem fordít

Die Buchbinderei mit Maschinenbetrieb
von Leopold Neumann
BUDAPEST, VIII. Múzeum-körút 10.
fabrizirt seit Jahren als Spezialität
Kaffeehaus-Mappen, Speisekarten-
Decken und Rohrzeitungshalter aus
dem besten Material.
Gediegene Arbeit — Prompte Lieferung — Prospekte zu Diensten.

Telefon 58—35. Telefon 58—36.
NIEMETZ GYULA
törvényszéki legjegyzett
üzletek adás és vevési ügynöksége
közveit: szálloda, kávéház és vendéglői üzleteket
a fővárosban és vidéken.
Iroda: Budapest, VIII., József-körút 22—24. sz.
a népszínház közelében.
Megbizások lelkismeretesen, pontosan és a legnagyobb
titoktartás mellett gyorsan teljesítettek.

kellő gondot az étlap külsejére illetve irására vagy nyomtatására. De azért ne méltóztassék ezt általánosítani, mert van ám azért Budapesten, de vidéken is, nagyon sok oly vendéglő, a hol igenis helyesen van az étlap írva vagy nyomtatva. Ezt legközelebb is be fogjuk bizonyítani. A »roastbeef« és »beefsteak« szokat azonban ne méltóztassék szemünkre hanyjni. Elvégre is mi nem vagyunk literátus emberek, ha van köztünk több olyan is, a ki elvegezte a középiskolát, angolul ott sem tanították őket, így tehát ne méltóztassék fölünk rossz néven venni, ha étlapjainkon ez a két szó ötszázféle változatban is előfordul. Az angol orthographia meg az irodalmi magyarnak is sok fejlődést okoz, hát még az olyannak, a ki ha tanult is angolul, legfőkébb hallomásból beszélni tanult, de írni nem, mert arra már nem ért rá. No meg aztán közüdmásu dolog, hogy sok született anglius sincesen tisztában a saját nyelvének helyesírásával, hogy kívánhatja tehát a t. czikkíró ur ezt mielőtt? Elég bajunk van nekünk egyeb dolgainkkal, magyarázhatót tehát az, hogy nem sok időnk marad arra, hogy étlapiró pinczérünket azért, mert a »roastbeef«-et nem írja helyesen, felelősségre vonjuk Tessek elhinni, hogy a vendég, ha »roastbeef« helyett »rostbeef«-ot lát is az étlapon, nagyon jól tudja, minő étel az; megrendeli és ha jó, el is fogyasztja. De ha véletlenül nem egészen felel meg az ízlésének, írta légyen az étlapot akár maga a tudományos Akadémia elnöke is, összeszedja a pinczért, visszaküldi az ételt és bennünket is alaposan megkefél, holott mi épen nem tehetünk róla, hogy a »roastbeef« b. nyének nem tetsz t. eléggé. A mi czukunk pedig az, hogy a vendégek jót adjunk s ha véletlenül ez a »jó« nines is »jól« írva, ez a t. czikkíró ur nyilvánítja csak a közönség iránti »tisztelatlenségnek«. Engedelmet kerünk, de hogyan »gondolhat ilyesmire a t. czikkíró ur? Hát ki iránt volnánk kellő tisztelettel, ha vendégeink iránt nem, a kiktől egész existenciánk függ.

A t. czikkíró ur azt is mondja, hogy e »tisztelatlenségnek« a művelt világreszekben parja nines. A mennyiben ezt csakugyan és komolyan annak méltóztatik venni, akkor bizony ugy van. Ime egy példa Van-e nagy Németországnak vagy Ausztriának egyetlen vendéglője is, a melynek étlapján a mi speciális »gulyásos«-unk helyesen van írva? Bajosan. A hibásan írott »Gollasch«-t vagy »Gulljasch«-t azért senki sem fogja »tisztelatlenség«-nek deklarálni, legfőkébb azt hiszi a magyar vendég, hogy az illető pinczér, a ki az étlapot írta, nem tudja e szót helyesen írni, a mi épen ugy nem vehető tőle rossz néven, mint a mi szorgalmas pinczéreinktől az, hogy a »roastbeef«-et nem írják orthographice.

Méltóztassék a »roastbeef«-et és a »beefsteak«-ot magyar nyelvre fordítani, akkor majd helyesen írják pinczereink. Csakhogy ebben sem lesz közönet, mert az ide való angol nem fogja megérteni.

A t. czikkíró ur azt javasolja, hogy étlapjainkat hozzajáró »művelt« emberekkel írassuk. A javaslat nagyon helyes, csak az a baj, hogy az előbbiek vendéglőkben ugys művelt emberek írják, a kisebb vendéglős pedig nem fizethet 50—60 forintot havonta oly »művelt« embernek, a ki naponta háromszor írja meg az étlapját. Azután az is kérdés, hogy az a bizonyos »értelmes« és »művelt« ember maga is tisztában van-e azzal, hogy hogyan kell az angol vagy francia szavakat helyesen írni.

Méltóztassék elhinni, hogy mi vendéglősök mindig és minden egyes alkalommal megadjuk a közönségnek azt a tiszteletet, a melylyel tartozunk neki. Van közöttünk nem egy, a ki a szokásjog alapján méltán tarthat igényt a »nagyságos« titulusra, a ki jelentékeny tagja a pénz-arisztokracziának és meg sem reseli, hogy az asztalkendővel a hóna alatt, személyesen és a legnagyobb előzékenységgel szolgálja ki egyik-másik vendégét. Már pedig ez csakugyan nem tiszteletlenség.

A nagyváradai kongresszuson bizony sokkal komolyabb dolgaink voltak (habár nem is vagyunk mind »született oratorok«), mintsem az, hogy az a pinczér, a ki a t. czikkíró ur törzsvendéglőjében írja az étlapot, le tudja-e írni helyesen a »roastbeef«-et vagy sem.

Minden a korrall halad, a vendéglősipar is, mely ma már hála Istennek oly magas fokon áll a haladásnak, hogy róla a külföld is számtalanszor nyilatkozott elismerőleg.

El fog jönni talán az az idő is, a mikor minden pinczér akadémikus lesz, a kinek kötelessége a »roastbeef«-et helyesen írni, a mig azonban ez be nem következik, minden ilyenmő panasz falra hányt borsó lesz és ezen a t. czikkíró ur ne is csodálkozzék.

Annai azonban bizonyos, hogy ha a secessió újabbkori magyar irodalom haladása a tekintetes Akadémiával együtt lépést tudna tartani a magyar vendéglős-ipar haladásával, ugy ezzel minden igaz magyar ember a legteljesebb mértékben meg lehetne elégedve.

Most pedig, t. czikkíró ur, miután ki mertem mondani azt ami a lelkeim feküdt, nem bánom, méltóztassék engem akár, mint annak idején egy »Esti levél«-ben olvastam: »hargenen!«

H. I.

A budapesti szállodások, vendéglősök és korcsmárosok ipartársulata minden hét pénteki napján reggelit tart, és pedig:

Szeptember 22-én: **Ehm János**, Kerepesi-ut 1. szám (ezelőtt Szikszay).

Szeptember 29-én: **Lukács Ferencz**, Irányi-utca 17. szám.

Mai vezércikkünk, mely a miskolczi kereskedelmi és iparkamara kiváló képzettségű titkára, **Sugar Ignác** ur tollából származik, t. olvasóink különös figyelmét hívjuk fel. Birjuk **Sugar** ur ígérletét, hogy lapunkat hasonló irányu közleményeivel többször is fel fogja keresni.

A Budapesti vendéglősök szakirányu tanoncziskolájában a beiratások folyó hó 9 től a mai napig tartaltak. Felhívjuk a t. főnököket, hogy amennyiben tanonczaik még beírva ninesnek, habár elkésve is, de szorítsák őket erre, minthogy az ilyen fiuk munkakönyvet nem kapnak. Az előadások folyó hó 16 án kezdődnek.

Bokros Károly urat az Orsz. Nyugdíjintézet elnökét, örvendetes családi esemény érte: neje ugyanis folyó hó 5-én egy egészséges fiu-gyermeknek adott életet. Bokros urnak ez örvendetes alkalommal szívből gratulálunk!

Pezségköstölás a Törley-fele pezséggyárban Budapeston. A legközelebbi napokban nevezett pezséggyár részéről a budapesti vendéglősökhöz egy meghívás fog inlétetni, szeptember 30-ikára, a gyár megtekintésére. E napon a vámházon felül egy direkt e célra bérelt gőzhajó fogja a meghívott vendégeket délután 1/4 óraker Budafokra és este 7 óraker Budapestre visszaszállítani.

A t. vendéglős urak figyelmébe. Nagy gyakorlattal bíró egyetemi polgár ajánlkozik a t. vendéglős és szállodás urak irásbeli teendőinek lelkismeretes elvégzésére ellátás fejében. Címzett megmondja írásbeli kérdésközlésre kiadhatóvalunk.

Hauhold János temesvári kártársunk, a mint értesülünk, rövid idő előtt megvette az ottani »Korona«-szállodát, mely a vasuti állomáshoz közel, az uri-utca sarkán van, közvetlenül a villamos vasut mentén. A mint mi őt ismerjük, meg vagyunk róla győződve, hogy üzletét, pontosságá, kitűnő konyhája és jó ízlésével a legmagasabb niveaun fogja tartani. Sok sikert!

A kassai Schiffbeck-szálloda végre kitűnő vendéglőst kapott, ki a szálloda régi jó hírnevét bizonyára fenn fogja tartani tudni. Az éttermet és sörsarokot ugyanis **Boeck Andre** kártársunk vette át, ki azokat a napokban ünnepelesen nyitotta meg. A legtöbb szerencsét kívánjuk neki!

Müllner Mihály † Szaktársaink soraiából ismét elragadtot egyet a kerülhetetlen halál. Müllner Mihály, volt dévai szállodás a legujabb áldozat, ki folyó hó 8 án tért meg az örök világosság honába. Halálát nagyszámu előkelő család siratja. Temetése folyó hó 10-én délután 1/3 óraker volt a kerepesi-úti temetőben, az elhunyt lelki üdvéért pedig 11-én délelőtt 10 óraker mutattatott be az egész-telő szent miseáldozat az egek Urának a belvárosi Ferenczrendiek-templomában. Legyen neki könnyű a föld!

Czeglédi Gyula, a nagyváradai Pinczeregylet alelnöke és egyik alapítója, folyó hó 4-én, negy nappal a zászolentelő után, elhalálozott. Halála mindnyájunkat, kik őt nemrég még ép egészséghen láthattuk, érzékenyen sujt. A nagyváradai Pinczeregylet történetében neve örökké élni fog. Béke lengjen porai felett!

Verekedés az ünnepen. Egyik nagymező-utezai kisebb vendéglőben érdekes kis csepepaté történt a szerdáról csütörtökre virradó ejelen. Egy előkelő kinézésű fiatal ember ugyanis nagyobb társasággal nyugodtan vacsorált egy asztalnál, midőn egy másik, ki az asztal előtt ment el, valami olyas megjegyzést tetetett, hogy a zsidó nagybőjében enni mégsem illik, amivel célzást tett az előbbi fiatal emberre. Ez persze a megjegyzésre nem maradt adós, aminek az lón a következménye, hogy rövid 12 másodperc alatt tizenkét kölesömb, de hatalmas pofon esattant el az éj esendjében. Többen kizhevették magukat, mely erőlyes békéltetésnek körülbelül 4—5 párbajkihívás lón az eredménye. A jomkipur ünnepe tehát, amint e kis esetből látható, nem mindig békés lefolyás. Lapunk barátja, ki esendes szemlélője volt az inzulturnak, szavára állítja, hogy az ünnepi nyaklevessék terén oly szapora recordot még soha életében nem látott.

Kirsch Janos, sajt-, vaj-, szalami- és csemege-áru-nagykereskedő a VII. ker., királyi-utca 52. sz. alatt, inditlatva érezte magát, a nála bevásárló sok vendéglős nagyobb kényelmére, az álló-út 52. sz. alatt egy fiók üzletet nyitni, ahol, épuig mint a főüzletben, iparkodni fog a legjobb árút kiszolgáltatni.

Szerkesztői üzenetek.

Sz. I. Budapest, Köszönettel vettük. — **V. A.** Budapest. Helyszüke miatt csak jövő számunkban közölhetjük. — **S. I.** Miskolc, Köszönet. Az a »druck«-os dolog szerencsére beüött. Az érdeklődést köszönöm. Mikor látjuk viszont? A tp. ezuntul redesen megy. Üdvözlét! — **B.** N. Budapest. Ha ön még egyszer megkísérli, hogy egy más lapban megjelent közleményét saját nevé alatt küld be hozzánk, megteszszük ugyán önnök, hogy amit óhajt, a neve nyomdátsektől lásson — de a czikk nélkül. — **K. S.** Budapest Tarde venientibus ossa. — annak is a rossza! — Több kéziratrol a jövő számban.

Boreladás.

Ezennel értesitem a t. cz. vendéglős urakat, hogy paks-csampa szőlóm ezidei bortermése — mintegy 1000 hektoliter szilváni, rizling, burgundi és kadarka — egészben vagy részletekben, a vevők tetszése szerint, must vagy kiforralt bor alakjában lesz eladó.

Bővebb felvilágosítással mindenkor szivesen szolgál

Weiner Mátyás,

VI., Andrassy-ut 3.

Elso budapesti kávémagazin
székküldési osztálya

Kávé

elvámolva és bérmentve.

Postán utánvétellel vagy a pénz előleges beküldésével.

44 kg. Kuba kávé frt **6.50**
44 kg. Java kávé frt **6.50**
44 kg. Mokka kávé frt **6.50**
44 kg. Gyöngy kávé frt **6.80**

A kávé külön e célra készített vászonos kba lesz csomagolva.

Belák István

Budapest, VII., Rottenbiller-utca 4. sz.

Telefon 61—75.

Ismételadónak külön árajánlatot teszek.

CSÁKY ARMIN Budapest, VI. Andrassy-út 57 (a Millenium kávéházzal szemben).

Kitüntetve: 1885. évben a budapesti országos kiállításon 1889. évben a párisi világiállításon. **Ajánl konyharuhákat minden nagyságban**

szakács, pék, czukrász, hentes stb. számára
Kabátok színrövelezből frt 150, 2, 250
Kabátok pique-velezből frt 2, 250, 3.
Kabátok csinval- v. satinból frt 1.25, 1.50
2, 250.
Szakács-nadrágok (pantalón), pamut-kamm-garnból, kék, fehér esikos, 2,50—3 frt
Szakács-kötények, fehér, erős szálu cretonból, kr. 40, 50, 60.
Szakács-kötények, fehér, erős szálu vászonnól, kr. 60, 80, 100.
Szakács-sapkák, különféle alakban, kr. 25
3, 35, 40.

Ezen fehérmű czegelemek külön speciálitása és a legtöbb uraság szállodák és konyhába általam szállítatik.

Doppelt Elektro-Magnetisches Kreuz oder Stern.

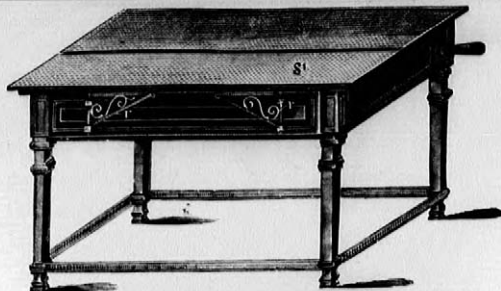
R. B. Nr. 86,967 heilt und muntert auf unter Garantie! bei Gicht, Rheumatismus, Astma (Athembeschuerde), Schlaflosigkeit, Ohrenrauschen, Neuralgie, Herzklöpfen, Nervosität, Bleichsucht, Zahnschmerzen, Epilepsie (Hinfallende Krankheit), Impotenz, Schwindel, Mattigkeit, Zittern am ganzen Körper, sowie in allen Nervenleiden. Bis zu 20 Jahre alte Krankheiten wurden damit vollständig geheilt!! Der Patient, der von meinen Apparaten in längstens 45 Tagen nicht geheilt ist, erhält das Geld sofort zurück.

Der kleine Apparat fr. 2. Nur für Kinder und sehr empfindsame Frauen zu gebrauchen.
Der grosse Apparat fr. 3. Bei älteren Krankheiten bis zu 20 Jahren zu gebrauchen.

Nachnahme oder Vorauszahlung versendet die Central-Verkaufsstelle für In- und Ausland

ALBERT MÜLLER, Budapest, V., Kálmán-utca 19/S.

Hauptniederlags bei G. Garay Budapest, V. ker., Lipót körút 21a., N. Petrovics Budapest, IV., Belső-utca 2., G. Pinter, Ujpest, István-ér 11., Francesics und Jona Debrécsen und bei jedem besseren Droguisten in Ungarn.

BÉRES JÓZSEF mű-asztalos, osztr. csász. és magy. kir. kiz. szab. **csiga tekeasztal készítő**
Budapest, Izabella-utca 52.

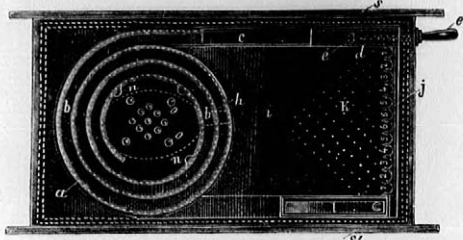
Van szerencsém a t. vendéglős, kávéház, szálloda-tulajdonos és a t. családtagok részére ajánlani: az általam feltalált és saját készítményű osztr. csász. és magy. kir. kiz. szab.

csiga teke-asztalomat

mely társalgásra igen előnyös, főleg a korezmáros és kávék urak igen nagy jövedelemre számíthatnak, miután ezen csiga tekeasztalok azon előnyvel bírnak hogy kis helyet foglalnak el, egyszersmind asztalnak is lehet használni, szétnyitaskor 12 személy kényelmesen borozhat és sörözhet mellette.

Ára 70 forinttól feljebb.

Kivanatra üzletemben bármikor megtekinthető.

Erlaube mir die P. T. Herren Kaffeehaus-, Gasthaus- und Hotel-Eigenthümer auf meine neu erfundenen kön. ung. und kais. und königl. privilegirten

Schnecken-Billardbretter

höll, aufmerksam zu machen; selbe bewähren sich vorzüglich, besonders für die Herren Gastwirthe da sie einen grösseren Nutzen abwerfen, einen kleinen Raum brauchen, und gleichzeitig für Tisch zu verwenden sind, wo 12 Personen speisen können.

Preis von 70 fl. aufwärts.

Muster können in meiner Niederlage zu jeder Zeit besichtigt werden.

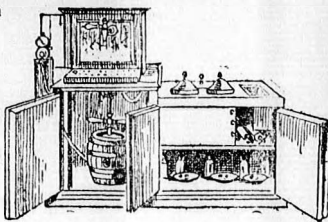
Eis-Ersparniss

durch Anwendung unserer gesetzlich geschützten^{en} neuesten

Bier- und Weinschank-Apparate.

Hygienisch vorzügliches, dabei sehr billiges Sodawasser erzeugen unsere pat. „Progress“-u. „Express-Automat“-Sodawasser-Apparate.

Einrichtung von pat. Kohlensäure-Bädern.

„Universal“

„Umicum“

Dr. WÄGNER & Comp. Vereinigte Fabriken

als Kommandit-Gesellschaft

Budapest, IX., Tinodi-utca 3 (hinter der Gisellamühle).

Illustrirte Preiscurante gratis und franco.

Kárpitok
WEISZER BRUNÓ

BUDAPEST,

József-körút 31/a

átveszi

szállodák, kávéházak, éttermek és új épületek

kárpitozását

jutányos áron.

Champagne
Charles Heidsieck

csász. és kir.

udv. szállító

Reims.

Magyarország vezérképviselőége

Páris Vilmos

BUDAPEST, VI. kerület, Király-utca 54. szám.

LEFKOVITS TESTVÉREK

cs. és kir. szab.

teke- és dákó-gyárosok

Budapest, VI., Király-utca 36. szám.

Az ezredéves kiállításon a kiállítási nagy éremmel kitüntetve.

A,ánljuk különleges gyártmányainkat, ugymint : két márvánnyal felszerelt fordítható teke-asztalainkat karambol- és bábjátéka szabályozva a legbiztosabb és legkönnyebb zárókészülékkel. Gyártunk továbbá : stabil karambol és báb (kégli) teke-asztalokat, dákókat, francia módszer szerint, elefántosont-labdákat és minden e szakba vágó munkákat. Elvállalunk teljes kávéház-berendezéseket a legdiszesebb stílusú kivitelben úgy saját mint adott rajzok szerint.

Régi teke-asztalok legjobb kivitelben, valamint dákók és elefántosont-labdák készíttetnek v. ujakra kicséréltetnek.

Tekeasztalok áhuzása valódi Tuffle-posztóval a legújanyosabbán teljesítetnek.

TELEFON

HIVATALOS RÉSZ.

ÉRTESETÉS!

A „Budapesti Kávés-Ipartársulat“ és a „Budapesti Kávéssegédek Betegségélyző Pénztára“ hivatalos helyiségeit 1899. évi augusztus 1-én a

VII., Wesselényi-utca 2/b

számu házba (uj Dreher-palota)

I. emelet 6 (udvar) helyezte át.

Hivatalos órák : 2—5-ig.

Az elnökség.

Kérem a Kávésipartársulat tagjaihoz!

Felkérjük azon t. urakat, a kiknek üzleti ügyből kifolyólag, a pénzügyörök ellen panaszkodnak van, azt írásban vagy személyesen velünk közölni sziveskedjenek.

Az elnökség.

Az ipartársulat t. tagjai értesítetnek, hogy a „kávéházakba ebekkel való megjelenést“ tiltó felhívási nyomtatványok az ipartársulati irodában 10 kr-juval kaphatók.

Jegyzőkönyv,

felvétel Budapest, 1899. évi augusztus hó 14-én, a Budapesti Kávéssegédek Betegségélyző-pénztára igazgatóságának rendes üléséről.

Jelen voltak : Steuer Sándor elnök, Weingruber Ignác, Holstein Zsigmond igazgatósági tagok a munkaadók részéről; Kiss Pál, Sándor Lajos és Szaladnya Mihály igazgatósági tagok a biztosítottak csoportjából és Kemény Géza titkár.

1. Steuer Sándor elnök az ülést este 9 órakor megnyitván, jelenti, hogy Harkai Mór pénztáros a mai ülésről való elmaradását másodlagos elfoglaltságával kimentette. Tudomásul szolgál.

2. A mai ülés jegyzőkönyvének hitelesítésére az elnök Weingruber Ignác és Kiss Pál igazgatósági tagokat kéri fel.

3. Bejelenti azután, hogy Szemerényi I. titkár arról az állásáról az 1899. évi augusztus hó 1-vel lemondott. Teendőit eddigelő Kemény Géza ipartársulati titkár látta el, a kit az igazgatóságnak ezennel bemutat és megválasztásra ajánl.

Az igazgatóság Szemerényi István lemondását tudomásul veszi és Kemény Gézát titkárnak megválasztja.

A jelenlévő titkár megköszöni az igazgatóságának iránta tanúsított jóindulatát és igéri, hogy minden igyekezetével a pénztár érdekeit fogja elősegíteni,

a mi helyesléssel tudomásul vétetik.

4. Az 1899. évi június hó 12-én tartott igazgatósági ülés jegyzőkönyve fölolvastván, hitelesítetett.

5. Az elnök előadja, hogy a pénztár kezelőszemélye etének a rendes közgyűlés után kiadni szokott jutalom a folyó évre még nem utalványoztatott ki. Javasolja, hogy Horváth Lajos pénzkézelőnek 50 korona, Sternfeld Simon pénzeszedőnek pedig 20 korona ez alkalommal megszavaztassék.

Az igazgatóság ezt a javaslatot elfogadván, Horváth Lajosnak 50 korona, Sternfeld Simonnak pedig 20 korona jutalmat megszavaz.

6. Az elnök jelenti, hogy a pénztár jelenlegi, a VII., Wesselényi-utca 2/b. számu házban lévő hivatalos helyiségét a Kávésipartársulattól évi 281 forintért kibérelte.

Jóváhagyólag tudomásul vétetik.

7. Steuer Sándor elnök előadja, hogy régi szándéka az elnöki állástól megrátni, mert sokoldalú teendői miatt az állást úgy, amint azt óhajtja, be nem töltheti. Megköszöni tehát az igazgatóságnak iránta mindannyiszor tanúsított bizalmát és kéri lemondásának tudomásul vételét. Azt hiszi, hogy az igazgatóság helyesléssel találkozik akkor, amidőn utódjául Némái Antal igazgatósági tagot, a Kávésipartársulat érdemes elnökét ajánlja, aki ügybuzgalmával, a pénztár irányában mindenkor tanúsított meleg érdeklődésével bizonyosan közmegegyezésre fogja az ügyeket vezetni. Megemlíti ezzel kapcsolatban, hogy Miskegy Laos elnök már régebben lemondott állásáról; javasolja, hogy egyidejűleg az elnöki állás is betölthessék; erre az állásra Magyarits Gusztávot hoz a javaslatba.

Az igazgatóság elfogadván az elnök javaslatát, Némái Antalt elnöké és Magyarits Gusztávot alelnökké egyhangulag megválasztja és fölhívja a titkár, hogy a nevezett urak megfelelő értesítésről gondoskodjék.

8. Weingruber Ignác igazgatósági tag emel most szót. Nem fejezhetik be, ugymond, a mai ülést anélkül, hogy meg ne emlékezzünk a távozó elnöknek, Steuer Sándornak, nagy és soká el nem múló érdemeiről. A pénztár alakulásától a mai napig, tehát 6 éven keresztül vezette ő kitartó buzgalommal, önzetlen, igaz érdeklődéssel a pénztár ügyeit, nem tekintve a saját érdekeire akkor, amikor ennek az áldásos intézménynek érdekei forogtak szóban. Indítványozza, hogy a távozó elnöknek kiváló érdemeiért az igazgatóság jegyzőkönyvi köszönetet szavazzon.

Ezt az indítványt az igazgatóság élénk helyesléssel egyhangulag elfogadja és határozatáról a lelépő elnököt jegyzőkönyvi kivonaton értesíteni rendeli.

9. Steuer Sándor meleg hangon bucsuzik az igazgatóság tagjaitól. Amit tett, ugymond, azt az ügy iránt érzelt szeretetből tette. Mindig örömmel fog visszaemlékezni arra az időre, amelyet a pénztárnál mint elnök eltöltött és őszinte szívvel köszöni az igazgatóságnak buzgó támogatását. Kívánja, hogy a pénztár a jövőben még fokozottabb mértékben tudjon megfelelni nemes feladatának.

Ezek után a napirend ki lévén merítve, elnök az ülést 10 órakor berekeszti.

Kmf.

Kemény Géza
titkár.

Steuer Sándor
elnök.

Magyar szellem.

Ha egy kis visszapillantást vetünk a közel- és régmúlt eseményeire, ha vizsgálat alá vesszük azokat az eszméket, melyek hazánk fejlődésének történetében részben már megvalósultak, részben pedig a megvalósulás küszöbén állanak, arra az örvendetes meggyőződésre jutunk, hogy hazánk sohasem haladt még oly szépen a magyarosodás terén, mint a legutóbbi évtizedekben és a jelenben.

Midőn ezt egyrészt hazafias örömmel konstatáljuk, másrészt elborul kedélyünk abban a tudatban, hogy a magyarnak örülnie kell, ha azt veszi észre, hogy a magyar szellem mindig tágabb teret hódít. Ámde ez régi baja hazánknak. Késő utódaink szánozkozva lapozgatlják majd korunk történelmét, midőn e különös jelenség feljegyzéseit olvasandják, mert hiszen ők már teljesen magyarok lesznek; legalább el bennük az a remény, hogy 50—60 év múlva nem születik Magyarországon „német anyanyelvű“ állampolgár, a mi ma még — sajnos — tuhyomlóan fordul elő.

Az utánunk következő második vagy harmadik nemzedék bámolni fog tehát, hogy az ezeréves Magyarországon, a XIX-ik század legvégén, örömmel mondja el a magyar, hogy a haza immár útban van a teljes magyarság felé.

Hazánk története e tekintetben majdnem páratlanul áll a világ egyetemes történelmében. Az okokat minden ember tudja, bővebb fejtegetésükbe becsátkozunk tehát felesleges.

Akárhogy áll azonban a dolog, mindenesetre megügyugvat tölti el kebleinket, ha e kedvező jelenséget vesszük megfigyelés alá. Igaz ugyan, hogy a magyar nyelv nem világyelv s a mai viszonyok mellett még csak nem is remélhetjük, hogy valaha azzá legyen, habár ki tudja mit rejt a jövő?

Tény az, hogy az áskálódó nemzetiségek lassan-lassan elnémulnak s ha egyszer-mászor kedvezőtlen híreket is hallunk az ország különböző részeiből, másnap már a megtorlásról is értesülünk. Tény az, hogy a hazánkban leginkább elterjedt német nyelv mindinkább kisebb térre szorul. Különösen tapasztalhatjuk ezt fővárosunkban, melynek utcáim 20—30 év előtt a német nyelvűnél egyebet alig lehetett hallani, és ma már csak ama városrészekben uralkodik a német nyelv, a melyet a zsidóság, illetve a kereskedelem szállott meg, de itt sem nagyobb mértékben, mert recipiált polgártársaink szintén díszes eredményt mutathatnak fel már a magyarosodás terén.

Nagyban segíti a magyar szellem úttörését a színművészet ma már teljes magyar volta, a német Múzsák kiküszöbölése és a közép- és

„MARGIT”

GYÓGYFORRÁS

Margitforrás-telep (Bereg-megye).

A budapesti m. kir. egyetem vegyelemzése szerint kevés szabad szén-savat, ellenben sok szén-savas nátriumot és lítiumot tartalmaz. Ezen tulajdonságai azok, melyek a hasonló összetételű vizek fölé emelik. Kitűnő hatása a légutak s tüdőhurutos állapotainál, különösen szívós váladék esetén; tüdővészesekeknél, ha vérzése való hajlandóság van is jelen, a „Margit-víz” megbecsülhetetlen szolgáltatást tesz kevés szabad szén-savának fogva. Kiváló hatást látni tőle a gyomor és belek hurutos állapotainál, főleg azon esetekben, hol a fölös mennyiségben képződött sav oka a rossz emésztésnek. A húgysavas sók lerakódását akadályozván, becses szolgálatot tesz továbbá a hólyag hurutos hántalmánál, a kő- és homokképződés esetében, miért is a budapesti és bécsi egyetem orvosainak, mint az orvosvilág egyéb előkelőségei a legszivesebben használják, előnyt adnak a „Margit”-forrásnak a hozzá hasonló összetételű gyógyvizek fölött.

Mint ivóvíz

kiváló óvoszernek bizonyult járványos betegségek idején, főleg typhus ellen.

Mint borvíz általános kedveltségnek örvend.

Főraktár:

EDESKUTY L. ásványvíz-nagykereskedés

és. és kir. udvari szállító BUDAPESTEN.

Kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

SZT.-MARGITSZIGETI

ÜDÍTŐVÍZ

a legkiválóbb és legolcsóbb
ásványos savanyúvíz
és
egészség-ápoló ital.

Kitűnő eredménnyel használhatók:

köszvény-, gyomor- és bélbajoknál, garat-, gége-, tüdő- és hólyaghurutnál.

Kapható: Legtöbb gyógyszerárban, ásványvíz-, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

FŐRAKTÁR:

WERNER ADOLF-nál
(FRUM ISTVÁN OTDÁ)

Budapest, II., Batthyány-utca 3. sz.

Telefon 90-97.

Főhercegi Szt.-Margitszigeti felügyelőség.

alsóosztály nyelvére szintén nagyban kiható orfeumok, habár még teljesen nem is, de legalább felerészben keresztültüvitt megmagyarosítása.

Ezért feltétlen dicséret illeti a jelenlegi főkapitányt, mert ez az ő műve. Magyarosító rendelete, hosszú időközön át biztosította működésének kedvező emléket. Kívánjuk azonban, hogy a főkapitány ne álljon meg a fele úton, hanem lörülje el véglegesen a német színpadi termékek előadásának jogosultságát hazánk szívében.

Nincsen ma már senkinek sem szüksége német zengerekre Budapesten, kivéve néhány kiélt orfeumi habitűt, a kinek érdekénél mégis csak nagyobb az egész magyarságé. Ujabb rendeletet kérünk, mely az orfeumokat és zengerajokat előbb teljesen magyarrá, majd életképtelenné tegye. Ez is egy hatalmas lépés volna, mert hiszen mindenki tudja, hogy német darabot Budapesten manapság csak orfeumokban lehet „elvezni”. Várjuk a rendeletet. Eredménye biztos lesz s ha a Thaisz-érből még fennmaradt néhány zengeraj be is csújka kapuit, ebből senkinek sem lesz kára.

Fontos tényezője a magyarság fejlődésének és diadalra jutásának, a kaveházi élet is, mely szintén oly szép ellentét a múlténak, hogy vele bízzást meg lehetünk elégedve, habár nem is teljesen, mert némi kívánni valót mégis hagy hátra.

Tegyük tehát mi is meg a magunkét. Elsősorban is adjuk ki segédeinknek azt az utasítást, hogy minden vendéget magyarul szólítsanak meg. Ezzel quasi némi pressziót gyakorolhatunk még teljesen németnyelvű vendégeinkre is, hogy a magyar hazában magyarul beszéljenek és ezzel elősegítsék a magyar szellem győzelmét. Elvgre is jogunk van ezt megkívánni, mert hiszen magyarok vagyunk s ha az osztrák sógor megkívánja tőlünk a saját nyelvét, nem teheljük-e ezt mi is teljes joggal?

Haladjunk a korszellemmel, magyar földön ne csak magyarul beszéljünk, hanem szívvel-lélekkel legyünk is magyarok, mert hiszen a „nagyvilágon e kívül nincsen számunkra hely!”

Jegyzőkönyv

felvettét a »Budapesti Kávéségédek Köre« választmányának f. é. augusztus hó 29-én, VI. ker., hajós-utca 31. szám alatt, az egységes helyőzvetítés tárgyában tartott üléséről.

Jelenlevők: Olmosi József és Bronner Mihály alelnökök urak, Halasi Gy. pénztáros, Weinberger Dezső, Sonnenfeld Rezső, Kállay Jenő, Kredens Ede, Koltay József, Ott Nándor, Fritz Ferencz, Forintos Dénes, Steiner József és Hoffmann Miklós választmányi tag urak és Jambrik Gyula dr. ügyvédjelölt, mint felkért jegyzőkönyvvezető.

Olmosi József alelnök ur üdvözlö a megjeleneteket, konstatálja a határozatképességet, a jegyzőkönyv vezetésére Jambrik Gyula urat és hitelesítésére Fritz Ferencz és Kredens Ede urakat kéri fel, majd az ülést megnyitja.

1. Ezután előadja, hogy a múlt ülés jegyzőkönyve fel nem olvasható és a titkári jelentés elő nem terjeszthető, mert F. Kiss Lajos ur köteletségének nem tett eleget s ezért az alelnök Jambrik urat vette igénybe. Helyeslőleg tudomásul vétetik.

2. Alelnök ur előterjeszti és felolvassa a Kávésipartársulat levelét a helyőzvetítés tárgyában, mely szerint a kör konkrét javaslat tételére hivatik fel. A javaslat kidolgozása céljából indítványozza egy 6 tagú bizottság kiküldését. Ez a bizottság aztán erintkezésbe lépne a Kávésipartársulat kiküldöttjével.

Sonnenfeld Rezső ur a 6-os bizottságot feleslegesnek tartja és csak Olmosi meg Jambrik urakat kéri kiküldeni.

Bronner Mihály előbb Nérey ur véleményét tartja kikérendőnek.

Többek hozzászólása után alelnök ragaszkodik indítványához, mert önmagát ezen elég jelentős feladatra gyengének tartja, s mert az urak 8 tagot kívánnak s e tagok megválasztását ő rá bízzák, a kiküldendő bizottságba kijelöli Koltai, Halasi, Ott, Olmosi, Kredens, Bronner, Sonnenfeld és Lörincz Elek választmányi tag urakat. Helyeslőleg tudomásul vétetik.

3. Halasi ur indítványozza, hogy az összejövetelek ideje megállapíttassék.

Olmosi alelnök a pénteki összejöveteleket

keddre tartaná jónak áttenni, és az összejövetele helye továbbra is a Handelsberger-fele vendéglő. Helyeslőleg tudomásul vétetik s határozattal emel-tetik.

4. Halasi és Olmosi elnök urak indítványára Jambrik ur megbízta, hogy Wein-gruber urat, a Kávésipartársulat kiküldöttjét értesítse, hogy bizottság küldetett ki javaslat szerkesztésére.

5. Alelnök felhatalmazást kér nyomtatványok beszerzésére, törzskönyv és nyugtalanított megrendelésre és arra, hogy Jambrik urat titkárral alkalmazzassa. A felhatalmazás megadatik.

6. Alelnök javasolja, hogy a mai ülés jegyzőkönyve a Kávésipartársulatnak és a szakközönlönyöknek megküldessék. Egyben indítványozza, hogy a szakközönlönyöket a kör részére megrendeljek. A lapok ide a Handelsberger-fele vendéglőbe: VI. ker., hajós-utca 31. szám alá rendeldők. Ezen indítvány elfogadatik.

A napirend letárgyalatván és több tárgy nem léven, elnök az ülést bezárja.

Kmf.

Jambrik,

Fritz Ferencz s. k.,
Kredens Ede s. k.

A piros és a fehér rózsza harcza.

A bűszke francziák bűszke fővárosa a szép Páris, mindig a világ középpontját kepezte, a honnan minden jó vagy rossz egyaránt kiindult. A Dreyfus-drama óta pedig kézszerű érdeklődéssel csügg a világ szeme a pompás világváros, mely a bohém francia szellem igazi tanyája és fészke. A falai között folyó bohém-életet teljes hűséggel festette le a Murger hivatott tollja és én, aki tavoli bűmulója vagyok eme nyomorban elenyészett esámlagnak, nem szemnyezem be emléket azzal, hogy hivatlan, erőltet kezzel ez életet próbáljam festeni.

A rue de Xanrof-beli kis koresma volt az igazi bohémosság kedvenc tanyája. A rue de Xanrof a Boulevard des Italiens egy kis mellékutcája, olyan szűk, mint egy sikátor és daczára annak, hogy a világvárosias élénkűgő boulevardok mellett fekszik, nema és kihalt, mint valami falusi utca, nappal alig lehet egy-két alakot latni benne; de éjjel, mely tudvalevőleg a vidám bohémek életének igazi ideje és tevékenységének valódi időszaka benepesedik, de különösen nepes a fentebb említett kis koresma körül.

Kívül a koresma előtt ott fityegelt a régi kopott czegeg, melyen alig lehetett már kivenni, mi van ráfestve. A koresma neve volt: »A három víz-fizető«. Valószínűleg ez volt ráfestve valamikor a czegegére is, de az irgalmatlan idő levakarta regen.

A koresma tulajdonosa Paget apó volt, egy hatvan év körűli, de azért még jó erőben levő férfi, a kit apónak hívtak minden odavetődő vendég, de különösen a bohémek, a vidám művész, színész és költő tabor, a kinek Paget apó valóságos második apjuk volt. Kényeztette, beczegette őket és ha valamelyiknek nem volt pénze, a mi a hónap 30 napjából 29-én bizonyára megeseit, nemcsak hitelbe adott nekik italt, ételt és mi egyebet, hanem még aprópénzsel is ellátta őket, akár visszakapta ezen apró költségnöket, akár nem, mi azonban ritkán történt, mert meg kell adni, hogy bár a bohémekaptnak pénze sohasem vagy csak nagyon ritkán volt, de a jó hajlam a visszafizetésre meg volt mindegyikben.

A kis koresma, mely mindössze két szobából állott, barátságos kis kerek asztalaival nyajas otthon volt a szegény bohémekre. Az egyik szobával teljesen ök rendelkeztek, melynek ajtaján egy seccessionistikus krétarajz, mely egyformán jelenthette három barát kézfogását vagy valamely pokolbeli három sarkány irítólató küzdelmét, jelezte ezt. A másik szoba a másféle vendégeknek volt fentartva.

Egy szép augusztusi estén, mikor a hőség, mely a nagyvárosban kétszeresen tűrhetetlen, alábbhagyott, egy festőbaráttal sétáltam, mikor a rue de Xanrof sarkán találtuk magunkat. Festőbarátom se szó, se beszéd, fogta karomat és vitt magával be a sötét utcába, mely az első pillanatban szörnyű kétes helynek tűnt fel előttem. Egyenest Paget apó koresmájába vezetett, a champe separee-ba, mely akkor telve volt épen a bohémvilág legjellegzetesebb alakjaival és az asztalfőn a »nagy Mogul« Paul Verlaine (azóta a nyomortól a kórházban elhalt poéta) elnökölt, a »legutolsó bohém«, mint magát nevezni szokta. Kívül, az első szobában szorosan el volt foglalta minden asztal; ünneplésnek látszó, többnyire feketébe öltözött egyének ültek az asztalok mellett. Lehettek ott vagy nyolcvanvan. Ami leginkább feltűnt a belépőnek, az volt, hogy mindannyian piros rózsát viseltek gomblyukáikban, igen kevés kivétellel és mindannyian szeme várakozásteljesen tapadt az ajtóra. Bizonyos feszült hangulat uralkodott közöttük, egyik lopva tekintgetett a másikkra, mintha vetélytársak lennének.

A bohémek fészében, mint a koresma szobáját nevezték, a hangulat kitűnő volt, mint mindig, úgy akkor is, a midőn beléptünk. A bemutatkozások a ceremónia legnagyobb hiányával történtek meg; azonban ha mindenki tényleg az volna, a kinek

mondta magát vagy a minek mondták, ugy azt talánam himni, hogy olt volt az egész szellemi világa Párisnak; sorban egymás mellett a nagy költő, a nagy színész, a nagy művész, a nagy festő stb. stb., csupa halhatatlan nagy mester, de a kiket az irigy világ bizonyára nem akar elismerni.

A másik szobában ülőkre vonatkozólag többekhez kérdést intéztem, mert kezdetben azt hittem, hogy a künn ülők talán valami egyesületnek tagjai, a kik itt tartják heti lakomájukat. Kérdéseimre hangos nevetés volt a válasz mindannyiszor, melyet kissé furcsának találtam, de azért a szobában uralkodó feszletlen hangulatnak, mert nem értettem, hogy miért nevetnek. Később az egyik, a ki legfelsőbb bizalmára méltatott, a nagy költő, kinek bőbeszédűsége alig ismert határokat, elbeszélte, hogy ők, t. i. a bohémek viszonzástul a sok sziveségért, melyeket Paget apó nekik juttatott, egy jó estét akartak szerezni számára és a vendégek nagy mennyiségét akarták odaacsodolni. Hirdetést tettek tehát közzé a legelterjedtebb újságban, a „Petit Affiche”-ban, a mely következőképen szólt: „Fiatal hölgy, a ki nagy vagyonnal rendelkezik, önzetlen fiatal ember ismerettségét keresi, a ki őt nőül venné. Ajánlatok »Isis« czímen a kiadóba.” A hirdetés közzétételét követő napokon a tisztelt posta 7580 levelet tett le ott, melyet persze a bohémek, mint a tréfa értelmi szerzői, összeszedték és fészükben a tagok nagy mulatságára sorban felolvastak. Azután a levelekre egyenként válaszoltak, és találkozási helyül a Paget apó Xanrof-utczai koresmáját jelölték meg; ismertetőjél egy piros rózsza.

Ez volt tehát ama gyülekezet, mely a másik szobában szorongott, fogyasztva a Paget apó konyhájának és pinczéjének tartalmát és folyton, mindinkább fokozódó türelmetlenséggel tekintgette az utczai ajtóra. A találgára kitűzött óra félmesen közeledett és nem egyiküknek szívét megdobogtatta a halvány reménység, továbbá az azon való gondolkozás, hogy az összegyűlt nagy társaságban hogyan fog az ő választása megtörténni.

A kitűzött óra elmultt öt perczel, tíz perczel, egy félórával. Bár eszalassusággal haladt az idő azért mégis haladt, és a reménykedő kandidátus vesztési kezdtek türelmüket. A hangulat mindig élesebbé vált, és végre is két órával a kitűzött idő után nyílt forrongásba tört ki. Észrevették, hogy felültették őket és valamelyik kőszá agyban az a gondolat támadt, hogy bizonyára Paget apó akart ezen a módon minél több vendégghez jutni. Eleinte csak suttogva, szájról-szájra ment ez a találgatás, végre egyes ajkakon harci jelszavak kezdtek hangzani az ártatlan koresmáros ellen.

A mi eddig jól mulató társaságunk, a jószívű bohémek, a jövendő nagyjaink fényes társasága kezdett komolyodni a tréfa kimenetele folytán. Rálepült az aktív szereplés terére és az eddigi hallgatás illetve semmitmondások helyett a Paget apó becsületét vették védelmünkbe. A másik szobából hangzó beszédekre válaszok adtak, melyeket viszonválaszok követtek, de a végirat még hátra volt. Egyre élesebb és élesebb hangon folyt a tárgyalás, végre már a szavak helyett botok emelkedtek a levegőbe, és asztalok és a rajtuk levő edények lánczra kerekedtek és a vihar rettenetes villáma lecsapott. Csakhamar általános verekedés zárta be a jól sikerült estét, az egyik oldalon a piros rózsza, a másik oldalon a bohémek csapata; és ime megismétlődött a piros és fehér rózsza háboruja, melyet egy pár száz évvel ezelőtt angolok és francziák vívtak meg. Csak hogy most mind a két fél francia volt, és francziák voltak azok, a kik hatalmasan kikaptak és ők a francia bohémesség színe-virága volt az, a ki a tréfa, a jól sikerült hehez méltó befejezésékepen másnap reggel államköltészen rendezett reggeliben reszesültek a csend-háborítás miatt — a rendőrség börtönében.

De a Paget apó koresmája ezután lett csak igazán látogatottá. **Völgyes Andor.**

Az olasz borokról.

Itália talaja híres termékenységéről. Ezen ország éghajlata és a közepén végighúzódnó hegylánc, mely egész Calabriáig lenyulik, a talaj azon elváltozásait és fekvését idézi elő, mely a szőlőnek legalkalmasabb, a mi azon véleményt kelthetné, hogy innen kerülnek ki Európa legjobb borai. Mig más országok lakói, kikkel a természet mostohábbán bánl, jobb szőlőfajokat választani és az időjárás ellen védekezni igyekeznek, az olaszok helyzetében több előny nem is lehet. A jó szüret reményében elhanyagolják a kellő gondosságot, még ott is, a hol a bor minősége legnagyobb figyelmet igényelne. A legtöbb olasz bor édes és füüzű, gyakran nyers. Eleinte jó hatásúnak tünnek fel, de nehezen szállíthatók el onnan, a hol termelték. A 20 év óta rossz körülmények most kezdenek jóra fordulni, hála a kormányának, mely most teljes erővel igyekszik rendet csinálni.

1. A lombardiai borok. Verona és Vicenza között a Scava oldalai termelnek jó vörös bort, és az elismert Vno Santo-t. Padua és Vicenza környékén a venyige a diófákra kúszik fel, ami a kissé színezelt, de kevésbé izes bornak kellemetlen mellékízt ad. Veronában a Garda, Bardolino, San Vigilio jó bort ad, ezekből Vno Santot és muskatályt készítenek.

Mantua kevés jó bort szállít; kellemes a Labruska, mely a szőlőevészől nyerte nevét. Fákra kúszik fel és magára hagyva termeli a szőlőt.

Bresciaiban nagy szőlőültvények vannak, legtöbnyire piros fűrtökkel. Legjobb borokat terem a Riviera bassa és Riviera alta. A salói és slaticai fennsíkton termelnek szintén borokat, legjobb közülök a bombi és santissima. Castiglioneban és Lonatoban édes bort termelnek, Vno Santo név alatt. Hibátlan fűrtöket megszáritanak december végén, majd kisajtolják. Olyan bor ez, mint a tokaji, jobb mint a ciprusi.

Bergamóban is vannak jó borok. Milanónak több jó bort termelő része van, ő szállítja a Monte di Brianzán termelt jó bort, nem nagyon színes, erős, jó illatú és ízű bor. Ugyanígy terem Bellagióban is a Como-tó partján.

Pavía sok bort hoz forgalomba, de csak említést a fehér érdemel, mely a pezsgőhöz hasonlít. A Luganó-tó partján Bormio Chiavenna. Veltlin nagy-szerű ültvényekkel birnak. Az innen származott bor sötétvörös színű, kiválóan jó ízű, édes és erős, a korrall javul és sokáig eltart.

2. Sardiniai borok. Ebhez tartozik öno-logiai szempontból: Savoya, Piemont, Nizza, Montferrat, Genua és Sardinia szigete. Chambery vidékén Montmelian, Saint-Jean de la Porte Monte Termino és Chantagnac termel. Kiváló fehér bor terem Altesse, Lasserre, Crépy és Rumilly vidékén. A piemonti borok édesek, füüzűek, sötét színben, az év végén megsavanyodnak, a mi a hibás előkészítés következménye. Chaumont mellett Asti és Albánban vannak kitűnő borok; itt gondosabban készítik.

Nizzában legjobb a bellet-i, vörös, könnyű, kellemes. Kitűnő bort termel Dolce Acque, Quastinara, Musterano és Biella. Montferrat édes bort küld ezek között a Passerate, Malvasia és Nebiolo. Genua és Acqui borai a Ronagremalda, Cevabán Roascio, Clauseana és Castellano, San-Remo, Albisole, Quigliano stb.

A sardiniai szőlőművelés gondosan van vezetve; legjobb termelvények vannak Alghieri, Sassari és Oliastra környékén, legtöbnyire halványvörös asztali bor és édes bor is, mely olyan, mint a spanyol bor. A nascoi édes bor ambra színű, kitűnő illatú és remek utóíze van. Azután jön Giro Tinto, Alicante, az u. n. malvasia Sorso, Bosu, Alghieri szállítja, mely még inkább híres, mint Monaco és Garnaccia jóhírű terménye.

3. A parmai borok. E vidék jó borait Panschia, Vigatto, Traversetolo, Casola, Avola és Azano vidékén termenek. Legtöbb helyen édes a bor; de nem izzik a külföldön, mert meüzű. Guastallában kevés a bortermelés.

4. Modena és Massa borai. Általában kellemesek, kifejezett színűek, de nem erősek. Massa borai közönségesek.

5. Lucca borai. Aleatico kívül Pontea Marino bora Montefiascone-hoz hasonló; itt nincs kitűnő minőség.

6. A toscani borok. Florentinában jó bor terem; Arcetian Verdea finom és zamatos, leg-híresebb az édes Aleatico, mely olyan, mint az alicantei tinto. Pisában kevés bor, leginkább a Vuti völgyben. Sok édes bor van itt, az aleatico vagy a vörös muskatály elsőrangú közöttük, ragyogó bíbor-színnel, némelyik kellemes zamattal és a füüzlet enyhített édességgel. Masodranguak a Nivoli és Catuni, továbbá a Chianti, Montalcino, Sant-Steffano és Ciambino borai.

7. Az Elbaszigeti borok. Itt kevés vörös bort termelnek, de a melyek nagyon jók; fehér azonban túlságosan sok van, de csekély értékkel.

8. A római borok. Olaszország ezen részében a Campagna di Romában vannak a legjobb borok, ugy fehér, mint vörös; a fehérnek ámbra-szine van. Mindkettő erős, anélkül, hogy egymásmorositana, és kellemes ízű, fűszeres. Ezek a borok nagyon keresettek Olaszországban és egészésegések. A Montefiasconen, a Bolsena-tó mellett édes muskatály-borok termenek. Orrieto vörös boraitartósak. Nagyon kedvelik ezeket a borokat, mert kellemes ízűek és balzsamos illatuk.

9. Nápolyi borok. A Vezuvon kitűnő borok termenek, a melyeknek gyűjtőneve a Lacryma Christi; ez az édes, finom bor a szép színnel kitűnő ízt igen kedves illattal egyesít. Másodszorban áll a muskatálybor, harmadszorban a görög bor, melyekhez tartozik a malvasia is, és minden tulajdon-ságaival bir. Az Averno-tó melletti magaslatak és környékek kitűnő, édes, ugy fehér mint vörös bor-hoz forgalomba, mely a jóság tekintetében hasonló a lacryma christihez és gyakran annak a neve alatt kereskednek vele. Campania, a honnan a rég rómaiak a falernumi és a massicus bort vették fehér bort termel, a mely pezsgőkészítésre használ-tatik, igen kellemes ízű és 100 éven felül is eltart.

10. Szicíliai és a liparisi szigeteki borai. Szicíliaiban az Etna mellett fekvő Mascoli adja a legjobb borokat. Ezen boroknak színe vörös és kellemes mellékízű van.

Koch Sándor kávé ur járdafoglalási ügyét a VIII. ker. előjáróság két ízben elutasította. Ezen elutasító végzés a közgyűléshez felebbezte s a tanács fenti üzlettulajdonos kérvényét elutasító ajánlattal terjesztette a közgyűlés elé. Némai Antal ipartársulati elnök urfelszólalására a közgyűlés Koch Sándor ur kérelmét elfogadta, azaz járdafoglalást engedélyezett neki.

A „Budapesti Kávéségédek Köre” múlt hó 29-en tartott választmányi ülésén Dr. Jambrik Gyula ügyvédjelöltet alkalmazta titkáruk az ülés jegyzőkönyvét lapunk mai számában közöljük.

Bezárt kávéházak nagy számát láthattuk tegnapelőtt a főváros legelőbbkelő és legnagyobb forgalmu utcáim. E kávéházak szerda estétől egész csütörtök estig nem nyíltak fel a zsidó vallás legnagyobb ünnepe miatt. Persze annál jobb dolga volt azoknak, kik nyitva tartották üzleteiket.

Őszi hangulat uralkodik már az egész országban. Ugy látszik, az idén már aligha fogjuk a fel-öltöket nélkülözhetni, mert az időjárás, különösen a legutóbbi néhány napon, oly hideg, hogy nem is leszünk meglepetve, ha valamely szép reggelen egyszerre csak fehérenek látjuk az utcákat és ház-tetőket. A mi sajnóunknak ez a kezdete. Adna az ég minden kávésnak, hogy az idén jobb üzletet csinálhasson a tavalyinál.

Legjobb minőségű
alpacca- és china-ezüstárukat
ajánl
HERRMANN J. L.
cs. és kir. udv. és orsz. érczárú gyári raktára
Budapest, IV. váczi-utca 24.

Evőeszközök, hors- és só-tartók, leveses- csészék, eczet- és olaj-állványok, kenyérkosarak, tálcák, serpenyők, kancsók, asztaldíszek, gyertyatar-tók, állóvillárok stb. stb.

Teljes berendezések szállodák, vendéglők és kávéházak számára.

16 nagy kitüntetés a legnagyobb kiállításoktól.

Alapított 1819. évben.

HOFFMANN KÁROLY

BUDAPESTI TEMETÉS-RENDEZŐ-INTÉZETE

BUDAPESTEN, IV. KERÜLET, LIPÓT-UTCZA 7. SZÁM.

Elvállal oleső és szép

temetés-rendezéseket

nyolcz különböző osztály köztudomású jutányos díjszabás szerint: 18, 25, 40, 60 frttól kezdve egész 400 frton tulmno árákig; készletben tart

holtak számára való felszerelvényeket,

érec, fa, lakkozott s fényezett koporsókat, természetes és művirágokból készült

Koszorukat.

Hullaszállításokat

eszközöl a haza és a külföld minden irányában stb. stb.

TELEFON.

Ueberrnimt schöne und bil ige

Leichenbestattungen

nach acht verschiedenen Classen zu anerkannt billigen Tarifi; von fl. 18, 25, 40, 60 bis über fl. 400; unterhält ein grosses Lager von

Leichenrequisiten,

Metall, Holz, lackirten und polirten Särgen, Grabkränzen

aller Art; auch werden

Leichen-Transportirungen

besorgt nach allen Richtungen des In- und Aus-landes etc. etc.

TELEFON.

A főváros kávéháza. A főváros kávéháza, vendéglőre egyaránt szomorú idők járnak újban. Egy csomóra nem akad bérlet, sok helyen meg, ahol van is, fel kell mondani, mert nem képes még a bérösszeget sem fizetni. Legutóbb két legbiztosabban jövedelmező kávéházaknak bérletje nyújtott be a tanácsos igen elszomorító kérvényt. Az egyik a pesti vígadó kávéházának és a dunaparti kávéháznak bérletje, ki arra kéri a tanácsot, hogy engedje meg a hátralékos és közelebb esedékes bérösszegeket részletekben törleszteni, mert mindkét helyiség forgalma, jövedelme olyan mértékben megapadt, hogy egész vagyona ráment, úgy hogy most már tartozását sem képes egész összegében kifizetni. A másik az erzebetti kávéház bérletje Schneider János, ki meg épen berleendőzésért folyamodik. Részletes számításokkal bizonyítja, hogy csak a legutóbbi egy év alatt 12,940 forint vesztesége volt az üzlet mellett. Szerződése 1905. október 31-ig köti évi 10,000 forint bér mellett, melyhez még 3656 forint házbéradó járul. Átalakítási költségei szintén 10,000 forintnál nagyobb összegre

ruhtak. Ilyen viszonyok között tehát a hátralevő idő alatt a szó teljes értelmében tönkre menne, azért az évi bért 6000 forintba kéri legalább leszállítani.

A thea szállítása. Az orosz-kinai theakaravánokról érdekes adatokkal szolgál egy szibériai lap, melyek szerint három héten belül, nem kevesebb, mint 19,000 theával megrakott szán vonult Tomsk városra keresztül. Egy karaván rendszeren 50-70 szánból áll, de vannak olyanok is, melyek 200-300-al bírnak. Minden szán rendszeren 5 nagy csomag theát tartalmaz, melyek ökörbőrben vannak és 50-80 kgr. súlyúak. Egy 5 szánból álló csoportot rendszeren egy ló húz. A karavánok egyfolytában utaznak s csak nagy ritkán pihennek 4-5 óráig valamely faluban, fáradt lovak kicserélése végett. A transzport ily karavánnal Szibérián keresztül egy egész évig is eltart néha, úgy hogy fuvarának tünik fel, miért nem a 7 bétig tartó tengeri úton szállítják a theát. Ennek azonban a nagyon magas oroszországi vám az oka, úgy hogy sokkal jutalmazabb, habár hosszú ideig is, de ily módon szállítani a theát.

A burgonyahéj szárított vagy friss állapotban. tüze- lésre rendkívül alkalmas és két előnyvel bír. Az előbbi magával ragadja a kormot a kéménybe és a kemenczét tisztán tartja, míg az utóbbi igen nagy, alig omlható lángot idéz elő, ami a begyújtásnál előnyös.

A t vendéglős és kávé uraknak ajánlja magát
VERES IMRE uri- és női-
cipész
BUDAPEST, VI., Lovag-utca 22. szám.

Műfogak és Fogsorok

a legjobb minőségben és a legjutányosabb árak mellett készíttetnek — anélkül, hogy a gyökereket el kellene távolítani — 10 évi írásbeli jótállás mellett.

Hivatalnokoknak 50%-kal olcsóbban.

Kívánatra részletfizetésre is.

KEMÉNY E.

BUDAPEST,

VII. ker., Klauzál-utca 2. szám, I. emelet
a párisi nagy áruházal szemben.

ajánlja
Kuczik Gábor
Debreczen

„Artesia“

budapesti vendéglősök szikviz- és pezsgő-italok
gyára részvény-társaság Budapest, VII., Egressy-út 20/c.

Az Artézi savanyúvíz a legjobb és legegészségesebb üdítő ital úgy borral, mint bor nélkül. Elismert orvos-tanári tekintélyek által gyomor és emésztési bántalmak megszüntetésére ajánlatot.

Ezen savanyúvíz, mely Budapesten a legolcsóbb azonkívül 1/2-1 és 1 1/2 literes porcellán dugóval, légmentesen elzárt palackokban pontosan házhoz szállítunk. lehetővé teszi, hogy a legszegényebb ember is, kevés pénzen, megszabadulhat, olyan betegségtől, melynek gyógyítása sok pénzt és sok időt vesz igénybe. A vendéglős uraknak az Artézi savanyúvizet 2 literes parafa-dugóval elzárt palackokban is szállítjuk.

Vidéki megrendelések pontosan eszközöztetnek
Telefon 25-57.

Pinczereknek nélkülözhetetlen!

Köszönetnyilvánítás.

Ő Fensége Salvator Lipót főherczeg udvarmesteri hivatala.

Általános Asbestáru-gyár.

Ő császári és királyi Fensége Salvator Lipót Főherczeg rendkívül meg van elégedve az asbestalppal bélelt cipőkkel. Ő Fensége hosszabb gyalog kiránduláson használta e cipőket és érezte, hogy lábai nem fáradtak úgy el, mint más közönséges cipőknel. Küldök egy pár vadász-cipőt, hogy annak a mintájára készítsenek másikat asbestalpbéléssel, ugyanannál a cipész-nél s aztán küldjék ide.

Hisszük, hogy e vadász-cipők ép oly jók lesznek és ép oly megfelelők, a mint megfelelők voltak a szalonc-cipők
Zágráb, 1898. július hó 8-án. *Krahl*, huszárkapitány.

Magyarország volt miniszterelnöke, a közigazgatási bíróság elnöke, a következőket írja:

Tisztelt Doktor ur!

Az asbestbetéti cipők kitűnőnek bizonyultak, szilárdan és puhán járok; megszünt minden lábfájásom, úgy hogy — azt hiszem — lábajom semmi további orvoslást nem igényel.

Szíves tanácsát köszöni

Dánoson, 1897. évi szeptember 17-én.

tisztelő hiva

Wekerte Sándor.

Óvakodjunk a hamisításoktól!

Nincs többé lábizzadás!

Sem tyukszem, sem lábfájás, sem bőrkeményedés, sem
lábdaganat, sem lábégés.

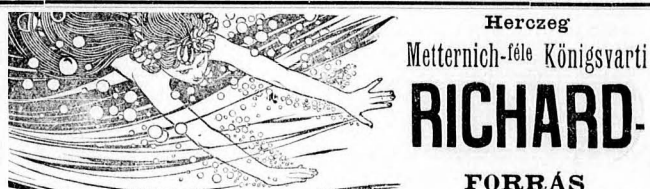
Rövid idejű viselés után megkönnyebbül a járása annak, ki cipőjét dr. Högyes-féle az egész világon szabadalmazott asbestalpbéléssel látja el.

Kettősvastagsága frt 1.20, egyszerű 60 kr., homoktalp 40 kr., gyermekeknek fele
Az asbestalpbélés kitűnőségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és kir. közös had-
eregek és a m. kir. honvédségnek eddig már 22,500 pár szállítottott.

Szétküldés csakis utánvétellel vagy a pénz előleges beküldése mellett.
Félvilágosítások, prospectusok és köszönetnyilvánítások ingyen.

Kizárólag **Általános Asbestáru-gyár** betéti társaságnál kapható
Budapest, VI., Sziv-utca 18.

Pinczereknek nélkülözhetetlen!

Herczeg
Metternich-féle Königsvarthi
**RICHARD-
FORRÁS**

természetes legtisztább szénsavdús savanyúvíz. Dr. Gintl tanár udvari tanácsos ur vegyelemzése szerint tartalmaz 1 liter vízben:

Kalcium Sulfat	0.00541 gramm	Mangan carbonat	0.00056 gramm
Natrium Sulfat	0.00701 " "	Vas bicarbonat	0.00042 " "
Lithium chlorid	0.00066 " "	Phosphor-sav	0.00121 " "
Natrium chlorid	0.01044 " "	Kovacsav	0.03280 " "
Natrium bicarbonat	0.00072 " "		
Magnesium bicarbonat	0.00379 " "	Szilárd aiktatások összege	0.14691 gramm
Calcium bicarbonat	0.00115 " "	Szabad szénsav	3.05977 gramm

A Richard-savanyúvíz növeli az emésztési szervek tevékenységét, a gyomorban a jelenlévő savat közömbösíti, a székletet elősegíti, a vizeletmennyiséget növeli, a vér alkalicitását emeli s ez által a vér elhasznált alkotórészeinek kiürítését lényegesen előmozdítja. A Richard-savanyúvíz vegyi tisztaságánál és magas fokú szénsav-tartalmánál fogva kiválóan alkalmas borral való keverésre, mert a bor színét nem változtatja inkább, annak kellemes ízt ad. A Königsvarthi Richard-savanyúvíz egyszóval olyan szer, melynek fogyasztása az egészség fentartására szükséges.

Kapható a

Magyarországi főraktárban

Budapest, József-körút 9.

A bort nem festi!

A bort nem festi!

GYÖNGYÖSSY IMRE

TEKEASZTAL- ÉS DAKÓ-KÉSZÍTŐ * BILLARD- UND QUEUS-ERZEUGER

KERTÉSZ-UTCZA 11. BUDAPEST GÄRTNER-GASSE 11.

Ajánlja magát kávéházi butorziati munkák berendezésére a legolcsóbb árakon. — Empfiehlt sich zur Einrichtung von Kaffeehäusern zu den billigsten Preisen.

SEC

Talisman

TÖRLEY JÓZS. és T^{SA}

Promontor

(Budapest.)

DIPLOM.

THÉOPHILE ROEDERER & C^O

VINS DE CHAMPAGNE

REIMS

MAISON FONDÉE EN 1864

MAGYARORSZÁGI KÉPVISELŐ:

SALAGZ NÁNDOR BUDAPEST, V., JÓZSEF-TÉR 11. SZ.

BORHEGYI F.

ezelőtt Laposy F. és társa

palackozott bor, pezsgő, likőr, cognac, rum és tea

főraktára

BUDAPESTEN, Gizella-tér 1. sz. (Haas-palota)

ajánlja a legjobb

francia és magyar pezsgőket,
cognacot és likőröket gyári áron

Belföldi borait az első hírneves bortermelőktől a leg-
jutányosabb áron szolgáltatja.

Videki megrendelések gyorsan és pontosan teljesítenek.

Hirrmann Ferencz érczáru-gyára

Budapest, VII., Csányi-utca 9. sz.

Gyárt

= sörkimérő-készülékeket =

légnomással és szabad, léghűtővel.
Elvállal régi készülékek átalakítását.

Egy választék

bor- és sör-esapokban,
valamint mindennemű szivattyúkban.

Erzeugt Bierschank-Apparate
mittel **Luftdruck**
mit **patentirtem Bierkühler.**
Übernimmt die Umänderung alter Apparate.
Ruwaht
in Wein- und Bierpipen,
sowie aller Gattungen Pumpen.

CHRISTOFLE & Cie.

cs. és kir. udvari szállítók,
legmagasabb kitüntetés minden kiállításnál.

Magyarországi főraktár

WADLSTEINER F.-nél

üveg-, porcellán-, fayence- és majolikaárak
gyári raktárában

BUDAPESTEN

IV. ker., Váci-utca 27. sz.

Christofle a valódi ezüst egyedüli pótlója.

12 leves kanál	16.50	1 mártás-mérő	3.50
12 villa	16.50	1 cukorpor-kanál	3.50
12 kés	17.—	1 halas-készlet	9.—
12 kávékanál	8.50	4 palackkalj	8.50
12 csemege-kés	15.—	1 mustártartó	5.50
12 csemege-villa	15.—	1 kettős sótartó	2.25
12 csemege-kanál	15.—	1 saláta-készlet	6.—
1 leves-mérő	5.30	1 felvágó-készlet	7.50
1 tej-mérő	3.20	1 cukor-fogó	1.75
1 főzelekes-kanál	4.—	1 eczet-olajjalvány	15.—
1 komposztos kanál	3.50	1 kabarett-villa	1.50

BERNDORFI FÉMÁRU-GYÁR

KRUPP ARTHUR

Raktár: BUDAPEST, IV., Váci-utca 25 (Kristóf-tér sarok).

Ajánlja legszolidabbnak elismert gyártmányait
alpacca-ezüst, china-ezüst s alpaccából
ugymint:

étszerek-, asztal-terítékek-, tea- és
kávé-kannák, teaszűrők stb. valamint

TISZTA NIKEL FŐZŐEDÉNYEIT
(NEM NIKELEZETT).

GRÜNSPAN MÉRGEZÉS TELJESEN KIZÁRVA.
Orvosi tekintélyek által elismert, egészségre nem ártalmas, a gyakorlati
használatban a legtisztább és legtartósabbnak bizonyult edények.

ÁRJEGYZÉK KIVÁNATRA BÉRMENTVE.

Mappin & Webb

London és Sheffield

gyárosok ezüst, ezüstözött áru és legfinomabb
késes árukban.

Különleges Princes Plate.
gyártmány

A Princes Plate **nickel-ezüst** és erősen **ezüstölve**, jobb, szebb
és tartósabb mint az eddig gyártottak.

Különlegesség szálloda, vendéglő, kávéház és körök részére.

Asztali evőeszközökben, tálakban, tea- és kávéskannákban
ugymint minden e szakba vágó cikkekben a legjobb és legtartósabb.

készletje	asztali kések	14-70	készletje	csemege kanál	13-20
	csemege kések	12-60		kávé-kanál	7-80
	asztali villák	17-40		Mocca-kanál	6—
	csemege	13-20		fagyalt kanál	6-60
	asztali kanalak	17-40		1 db mustáredény	7-20

Mindeme felsorolt tárgyak prima-minőségűek de sekunda-minőségben
is jutányosan beszerezhetők.

Mintaraktár Magyarország részére a képviselőnél:

Kürschner M. Budapest, IV., Mária Valéria-utca 7.
II. lépcső, II. em.

(a „Hungária“-szálloda átellenében).

Chocolad Stühmer

Védjegy.

Elismert legjobb gyártmány.

Kapható Budapesten és vidéken a legtöbb fűszerkereskedésekben.

Magyarország legnagyobb gyára.

Gyár: Budapest, VIII., Szentkirályi-utca 8.

Jurtyag az 1885. országos-kilájitáson.

Arany- és ezüstérem.

MORODÁN SIMON

EZELŐTT

MORODÁN ÉS ZSOLNAY

lámptávirító-műhely,

ereznyomó, galvanizáló és fémiszorító-
berendezet elektikus erőfuzemmel berendezve.

Budapest, VII., Hársfa-utca 4.

Elvállal: fémcsiszolást, nikellezést,
galvanizálást, aranyozást, ezüst-
tözésti, valamint minden e szakba

vágó munkákat.

Nagyobb megrendelésnél a munkáért
házhoz küldök és az árak kész állá-
polban visszaszámlázom.

Juttanyos árak.

Alapítatott 1825

Alapítatott 1825

A HUBERT J. E. pozsonyi cég pezsgőborainak

GENTRY CLUB

EXTRA DRY ÉS TRIPLE SEC

(AZ ORSZÁGOS KASZINO PEZSGŐJE)

Vezérképviselote és főraktára SZIMON ISTVÁN-nál Budapest V., váczi-körut 12. sz.

TELEFON.

Francia pezsgőbor-gyárosok
Louis François & Comp.

csász. és kir. udvari szállítók.

Diplome d'Honneur

Lissabon.

Promontor.

Arany érem

Páris, Nizza, Semeová, Anvers.

Van szerencsénk becses tudomása hozni, hogy mi az
egyedüli francia pezsgőbor-gyárosok

vagyunk Magyarországon és cégünk mint ilyen a budapesti
kereskedelmi- és váltótörvényseknél 17,151. sz. a. bejegyezve van.

Főraktár: Borhegyi Ferencz ezelőtt Lápossy
Budapest, Haas-palota.

Vezérképviselőség: Ruda és Blochmann, Budapest.

